ZU

Főiskolai magazin XII. évfolyam 6. szám március

„Szép volt, ami szép volt..."

Tű-nap 2002

neon
tupír
lambada

A tartalomból:

Tű(z)rakás (6-7)

Zapor Jozsec korcsmája (13)

„Minden hallgatónak jár egy rádió" (29)

Moszkva tér (23)

Parti-túra (27)

A címlapon:

Csiszer István grafikája

A TŰ
Az SZTE JGYTFK
hallgatóinak magazinja
Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata
Felelős kiadó
Döbör András
Főszerkesztő
Csohány Domitilla
Főszerkesztő-helyettes
Nagy Ágota
Munkatársak: Csiszer István (oázis, címlap) • Varga György (filmszínház) • Balogh Tibor (hangár) • Márok Attila (grafika) • Szlanicsán Rózsa (lélekmorzsák, terítés) • Petes Gábor (internet) • Karmann Roland (tűponthúúú) • Szalontai Attila (monoszkóp) • Madarász Gábor (TUréshatár) • Neisz Laura (eufória) • Rózsa László (bacchanália) • Cs. Szabó Zsuzsa (fotó)
Marketing
Görög Zsolt
Tördelés
WarNews
Fényszedés
Neisz Laura
Terjesztés
Tóth Petra
A szerkesztőség címe
6725 Szeged
Boldogasszony sugárút 6.
tumagazin@mailbox.hu
tu.webradio.hu
Telefon/fax
(62) 544-759
Nyomás
Engi nyomda
(62) 424-964
Megjelenik 3000 példányban

Az irodalmi rovatot a Fiatal Szegedi Írók Köre támogatja

Alapítva 1990-ben
Eng. szám: B/ISK/198/CS/1992

Szerkesztői levél

Állat(ság)ok

Magyar tudósok újabb állatfajt jegyeztek be a lexikonokba, a nevük: médiahiéna. Ennek a fajtának a legfőbb tulajdonsága, hogy nyíltan elmondja a véleményét aktuális és közéleti témákról, és megpróbálja felhívni a figyelmet apró, vagy néha nagyobbacska hibákra, hátha tanul belőle valamit az illető. Ha árvíz van, az árvíz sújtotta településekről lesz szó, ha Olimpia lesz(?), a versenyről számolnak be, és ha választások lesznek, akkor vajon miről essék szó?

Egy ismerősöm ismerőse mesélte, hogy bizonyos témákat jobb nem bolygatni ilyenkor. Például választások idején ne menjen bele aktuálpolitikai kérdésekbe. Dugjuk a fejünket a homokba – esetleg dolomitba –, és filozofálgassunk el a ..., a kultúráról. Legyen mondjuk színház, de az sem jó, mert az új Nemzeti körül is volt néhány apróság. Hagyjuk a kultúrát, az egyébként sem érdekel senkit!

Sport? Alcsút-Felcsút vagy Fradi-Újpest rangadó lesz? Baseball? Nálunk az ütőt sajnos másra használják! Csak le ne sérüljön valaki! Egyrészt ugye, ki szeret beteg lenni, másrészt a magyar egészségügy is némi ápolásra szorul.

Nem találom a helyem. Talán egy kis pihenés jót tenne. Elutazok egy kicsit, csak még nem tudom, mivel. Repülővel? 32 millió nem is sok érte! Vonattal? Azzal utazgassanak csak a franciák, nekik az is megteszi. Pedig ha felülünk egy magyar csodára, érdekes olvasmányt is kapunk teljesen ingyen és bármentve. Ezt meg kell becsülni, mert ritka, mint a fehér holló. Akarom mondani, cápa, mert a kis füzet elején a tengerek rettegett szülöttei láthatóak. A címe pedig: *A fejétől bűzlik a hal – és a MIÉP.* Ez teljes mértékben tükrözi az idei kampányolást, bár nekem inkább a gyomrom fordul fel tőle (a rókákról még úgysem esett szó).

Én is megfogadom a fenti tanácsot, tudjátok, az ismerősöm ismerőséét, és keresek valami izgalmas témát. Szex? Mindenkinek a magánügye. Drog? Kezdjek el a káros hatásokról papolni? Rock & Roll? Az volt mostanában. És a jelek szerint sokkal több embernek jön be, mint ahogyan azt egyesek gondolták volna. Mérhetetlen örömmel tölt el, hogy ilyen sokan jöttetek el rendezvényünkre, a Tű-napra. A Nappal kapcsolatban egy dolgot viszont elfelejtettünk: köszönjük szépen a Közművelődési Tanszék támogatását is!

Soraimat végezetül egy „aktuális" Csepregi számmal zárnám: „Szép volt, ami szép volt, rossz volt, ami rossz volt, csupán a beteg mókus rágódik a múlton!" /Slágerszöveg 1987-ből/

Csomilla

Híre k

Küldöttgyűlés a tanárképzőn

2002. február 13-án délután 18 órakor az SZTE JGYTFK Dísztermében került sor a kari Hallgatói Önkormányzat küldöttgyűlésére. Fontos kérdések kerültek megvitatásra az elnöki és referensi beszámolókon kívül, hiszen elfogadta a Küldöttgyűlés a 2002-es normatíva felosztást, valamint módosította a HÖK SZMSZ-ét.

Az első napirendi pontban Döbör András pénzügyi beszámolójában ismertette a tavalyi évről maradt pénzösszeg nagyságát, mely 3 millió forintra rúgott, és annak felhasználását. Ebből az összegből az I. évfolyamosok februári beiratkozását támogatta a HÖK újabb 4000 Ft-al.

Bujtor Zsigmond küldött kérdésére, miszerint emelike a hallgatói normatívát a következő évben Döbör András nemmel válaszolt, hiszen köztudott, hogy a két éves költségvetés, amit a parlament elfogadott, nem ad erre lehetőséget, és szándék sincs rá. Zárásképp ismertette a bérletosztás menetét, és a bérlet egyhónapos költségét, ami 1023 Ft-ra emelkedett, nagyban nehezítve a HÖK anyagi lehetőségeit. A Küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta a HÖK-elnök beszámolóját.

A második napirendben a küldöttek egyhangúlag elfogadták a normatíva felosztását. A tételes felosztás az alábbi táblázatban tekinthető meg:

Jogcímek	SZTE JGYTFK Ft/hó/fő
Tanulmányi ösztöndíj, elsőévesek beiratkozási segélye	4600
Állandó szociális támogatás	700
Bérlet	1000
Eseti szociális támogatás	15
Kötelező tanulmányi kirándulás	150
Diákcélú támogatás	498
Diákcélú	273
Kari rendelkezésű keret	50
Közéleti ösztöndíj	60
Nyelvvizsga ösztöndíj	0
Egyéb ösztöndíj	15
Kulturális támogatás	50
Sporttámogatás	57
EHÖK	30
Összesen:	7000

Szojka Róbert IV. évf. történelem-művelődésszervező szakos hallgató kérdésére, miszerint a C-szakosoknak jár-e beiratkozási segély, Döbör András nemmel válaszolt. Mint elmondta, ennek indoka az, hogy a C-szak nem államilag finanszírozott szak, csak csökkentett költségtérítéses képzés, ez után normatív támogatást nem kap az intézmény.

A harmadik napirendi pontban az SZTE JGYTFK HÖK Szervezeti és Működési Szabályzatának módosítására került sor. Bujtor Zsigmond II. éves számítástechnika-művelődésszervező küldött módosítását is figyelembe véve a Küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta a javaslatot, és a következő bekezdést szúrta be 8. pontként a szabályzatba:

(8) A Hallgatói Önkormányzat elnöke a Vezetőtestület megválasztott tagjai közül alelnököt nevezhet ki. Az elnököt távollétében az alelnök teljes joggal képviseli a kari tanácsülésen, bizottsági üléseken, és egyéb fórumokon. Az alelnök aláírási joggal nem rendelkezik. Az alelnöki tisztség megszűnik mandátuma megszűnésével, vagy szüneteltetésével, illetve visszahívással.

A negyedik napirendi pontban Dupsky László beszámolt az idei pénzügyi utalásokról, továbbá a DJB-határidőkről, ami az egész főiskola területén ki van plakátolva. Németh Györgyi I. éves magyar-könyvtár szakos hallgató kérésére, miszerint lehet-e módosítani az állandó szociális támogatás leadásának határidejét, amely eredetileg február 15. volt, a pénzügyi referens igennel válaszolt. Bár Dupsky nem javasolta a határidő módosítását, mivel abban az esetben a támogatás folyósítása nem történik meg március hónapban. Döbör András levezető elnök a Küldöttgyűlés döntésére bízta a határidő módosítását, amely 14 fő igen, 17 fő nem, és 7 fő tartózkodás mellett elutasította a pénzügyi referens azon javaslatát, hogy az eredeti határidők maradjanak érvényben. A szavazás eredménye alapján az állandó szociális támogatás leadási határideje március 1-re módosult. Ezután Dupsky László beszámolóját a Küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Az ötödik napirendi pontban Vincze József kulturális referens számolt be munkájáról a Küldöttgyűlésnek. Ismertette a Juhász Gyula Napok időpontját, amely 2002. április 16-18. Körvonalazta a programokat, illetve a Csillagszemű Juhász vetélkedő teljes tartalmi és formai megújulását, így esélyt teremtve a fiatalabb nemzedéknek is. Beszámolt a Tamási Áron Klub logójának megtervezésére kiírt pályázat eredmé-

nyéről, valamint a meghirdetett filmklub pályázati nyerteséről. Bejelentette, hogy a TÁK honlapja készül, amelyen a havi programok és ismertetőik találhatók majd meg. Harmath Imre I. évfolyamos hallgató kérdése, miszerint lesz-e folytatása a Fősuli című Telin TV-s műsornak, amelyet a Szegedi Telin Televízió sugárzott, Vincze József kulturális referens válaszul közölte, hogy a kérdésben a HÖK nem illetékes. A Küldöttgyűlés a beszámolót egyhangúlag elfogadta.

Hatodikként Szabó Gábor tanulmányi referens emelkedett szólásra. Beszámol a Szegedi Tudományegyetemen bevezetett Egységes Tanulmányi Rendszer működéséről. Kiemelte, hogy a rendszer félévi bevezetése elengedhetetlen a szeptemberi zökkenőmentes működés szempontjából. Felhívta a figyelmet a C-szak felvételének, illetve a szakváltoztatásnak módosulására, ugyanis ez évtől A és B jelű jelentkezési lapot kell kitöltenie a felvételizőknek. Mondandójából kiemelte, hogy a harmad éves hallgatóknak már most jelentkezniük kell a kötelező tanítási gyakorlatra. Elmondja, hogy a Tanulmányi Osztály kiadott hirdetménye alapján az Indexeket fel kellene venni, és abban rögzíteni kellene a felvett tantárgyakat a jövő hét során, de ez csak plusz munkát jelentene mindenki számára, így nem kell ezt megtenni. Beszámolt arról, hogy sok hallgatói panasz érkezett kreditrendszerrel kapcsolatos információáramlással kapcsolatban, a HÖK az intézménnyel karöltve dolgozik a probléma elhárításán. A Küldöttgyűlés a beszámolót egyhangúlag elfogadta.

Végül Nagy Zoltán számolt be az SZTE JGYTFK HÖK megújult honlapjáról. A HÖK által szervezett rendezvények képei jelenleg feldolgozás alatt állnak, rövidesen felkerülnek az oldalra. Ismerteti a honlap újításait (kérvényminták, heti aktuális hírek). A Küldöttgyűlés a beszámolót egyhangúlag elfogadta.

Döbör András ezután a küldöttek aktív részvételét megköszönte és a Küldöttgyűlést bezárta.

Educatio Press

Tisztújítás a szegedi EHÖK-ön

Döbör Andrást, az SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Hallgatói Önkormányzatának elnökét választották meg az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat elnökének. Február 19-én 17 órakor ülésezett az EHÖK Választmánya, melyen mandátuma lejártával leköszönt Jancsák Csaba elnök. A leköszönő elnök beszámolt az elmúlt két évben végzett munkájának eredményeiről. Jancsák beszámolóját egyhangúlag elfogadta a Választmány, valamint a Kulturális Bizottság elnökének, Döbör Andrásnak és a Külügyi Bizottság elnökének, Bene Tamásnak beszámolóját is. Ezután került sor a tisztújításra. Először a Felügyelő Bizottság tagjait választották meg titkos szavazással a karok küldöttei. Újra bizalmat kapott Dömötör Máté (GTK), a FB korábbi elnöke 13 igen, 5 nem és 5 tartózkodás mellett, valamint Alattyányi István (JGYTFK) 21 igen, 1 nem és 1 tartózkodás mellett és Kocsis Ádám (ÁÖK) 22 igen, 1 nem és 0 tartózkodás mellett. Másodjára Döbör András, az EHÖK elnöki tisztségre egyedül pályázó jelölt ismertette programját, a Választmány pedig 17 igen, 2 nem és 4 tartózkodás mellett megválasztotta elnöknek. Az újdonsült elnök kijelölte elnökségének tagjait, akiket a Választmány ugyancsak titkos szavazással elfogadott. Az elnökség tagjai: Kovács Kata (GTK), Mák Balázs (ÁJTK), Kecskeméti Éva (GYTK), Nagy Zoltán Péter (JGYTFK), Petri Annamária (EFK), Roskó Bernadett (Konzervatórium), Farkas Attila (ÁOK), Zsák Péter (TTK) és Buza Mihály (BTK). Egyedül a SZÉF-ről nem jelölt elnökségi tagot az új elnök, mivel ott az egész HÖK mandátuma lejárt. A hódmezővásárhelyi kar HÖK-elnöke pedig nem jelent meg a választmányi ülésen, így nem tudott arról nyilatkozni, hogy elfogadja-e a jelölést. A Kulturális Bizottság elnöke Péter Barbara (ÁJTK) lett, a Külügyi Bizottság elnöke maradt Bene Tamás (ÁJTK). Zárásként megválasztásra kerültek az Egyetemi Tanács PHD-s képviselői, Imreh Szabolcs (GTK) és Pekár Tamás (ÁJTK), valamint TTK-s képviseloi, Zsák Péter és Bodor Gábor Csaba személyében.

Kredit-tanoda

1. Felhívjuk a végzős hallgatók figyelmét arra, hogy záróvizsgát mindkét szakjukon egyszerre, azonos államvizsga-időszakban tehetik le. A szabály értelmében ugyanis: „a záróvizsga letétele után harminc nappal megszűnik a hallgatói jogviszony." Ez alól sajnos az idei tanévtől nincsen kivétel!

2. A korábban megjelent tájékoztatással ellentétben az indexeket csak májusban kell felvenni, addig az ETR-en keresztül ellenőrizheti mindenki, hogy milyen tantárgyakat vett fel.

3. Fontosabb határidők, dátumok:

– Tavaszi szünet: **március 28 – 29.**

– Szakdolgozatok beadási határideje: **március 31.**

– A III. éves kétszakos és a II. éves nyelvtanár szakos hallgatók egyéni tantárgy-pedagógiai gyakorlata (a hallgató egyénileg szervezi, a megfigyelési szempontokat a szaktanszéki módszertanosok adják): **március 18 – 22.**

– Vizsgaidőszak (utolsó évesek): **május 6 – 24.**

– Vizsgaidőszak: **május 13 – június 21.**

tu.webradio.hu

A hétköznapok változatossága

TŰ-NAP 2002

Február 19-én, kedden kicsit megpróbáltuk kiszínesíteni főiskolánk hétköznapjait, s egy egész napos programsorozattal vártunk minden érdeklődőt a TÁK-ba. A kezdet, mint ahogyan az lenni szokott kissé álmosra sikeredett, hiszen „hajnali" 10 órakor Kovács Krisztián fotókiállításának megnyitójával indult az őrület. A megnyitó családiasra, ám annál szórakoztatóbbra sikerült, hála Balog Józsefnek, az MR Szegedi Körzeti Stúdió vezetőjének.

Ezután két helyszínen folytak a programok, a TÁK külső termében EU-Workshop, számítógépes játékok és testfestés közül lehetett csemegézni. Blackie ecsetével csoda mintákat varázsolt, s még Ani néni is az „ecset alá került".

13 órától került sor az első előadásra, Elek János, Uj Péter és Para-Kovács Imre kerekasztal-beszélgetésére. A téma a tervezettől egy kissé elkanyarodott, és a sajtó politikai-választási szerepe helyett napjaink információáramlásáról, az internet szerepéről, a technika fejlődéséről, s a média jelenlegi helyzetéről esett szó. Az előadás ambivalens érzéseket váltott ki a hallgatóságból, mert kissé lekezelően bántak velünk, vagy legalábbis így tűnhetett, de ez nem feltétlenül igaz, csak hát istenem, nem vagyunk egyformák...

15 órától Csepregi Évával együtt jutottunk el a „Japán jojótól a felelős anyaszerepig". Éva közvetlenségével mindenkit elvarázsolt, s kendőzetlenül beszélt a pop-szakmáról és saját életéről. Megtudhattuk, hogy ebben a kemény világban milyen problémákat okoz az alkohol, s a kezdeti görcsoldás után könnyen megtörheti az előadók pályáját. Majd folyamatosan szűkült a kör, s egyre személyesebb dolgokba lettünk beavatva. A Neoton koncertturnéin keresztül eljutottunk a mába, s a misztikum világába is. A művésznő két jósnőt ajánlott az érdeklődőknek, s elmondta, hogy élete válságos pillanataiban mennyit segítettek neki. Az Évával töltött egy óra alatt egy kiegyensúlyozott, boldog nőt, anyát ismerhettünk meg.

16.30-tól Bardócz Ata diavetítős élménybeszámolója következett a Közel-Keletről. A TŰ-ben olvasható sorozatát hallhattuk egyszerre, bővebben, több fotóval, élményekkel. A történeteket hallgatva mindenki eljuthatott egy más és számunkra furcsa világba.

Közben kezdetét vette a borkóstoló, amelyet Rózsa Laci borszakértőnk koordinált. Mielőtt megkaptuk volna kiérdemelt mennyiségű jutalmunkat, ki kellett találnunk, hogy milyen fajta nedűt kortyolgatunk. Meglepően sok borszakértőre leltünk a kóstoló során, főleg hat főiskolás merült el folyamatosan a szőlő eme csoda cseppjeiben...

A TÁK-ban lévő programok lezárásaképp filmvetítésre került sor. Fél hatkor már egy tűt sem lehetett leejteni a folyosón, s kisebb zökkenők után 18 órakor felhangzott a *Valami Amerika* című film főcímzenéje. A vetítésre rengetegen voltak kíváncsiak, s még a „csilláron is emberek lógtak".

A film után egy beszélgetésre került sor Herendi Gábor rendezővel, akiről megtudhattuk, hogy ő a fogorvosok között a legjobb filmes, és filmesek között a legjobb fogorvos. Napjaink legnézettebb filmjének rendezője eredetileg ugyanis fogorvosi diplomát szerzett és praktizált is, de folyamatosan foglalkozott filmezéssel: páciensei között a reklámszakma kiemelkedő személyei is megtalálhatóak voltak, s általuk is egyre

tu.webradio.hu

közelebb került a tűzhöz. Első reklámfilmjének szövege talán mindenkinek ismerősen cseng: „Hé emberek, valaki elvesztette a betétszámlakönyvét". Ebbe a filmbe saját pénzét is befektette, s beindult a gépezet, a nevéhez fűződik többek között a Soproni Ászok-sorozat, a Posta Bank Szenzációs négyese, a Reviczky Gábor-reklámok, és a Pannon GSM csókolózó párja is. A rendező elmondása szerint nagy segítségére volt a reklámfilmezésben eltöltött idő, hiszen ott néhány másodperc alatt kell egy történetet elmesélnie, s ezáltal hozzászokott a pontossághoz, az apró részletek kidolgozásához. A *Valami Amerika* nagy álma volt, s bár neki nem volt amerikai nagybácsija, sok elemet saját életéből merített. A forgatással kapcsolatban is mesélt érdekességeket, megtudhattuk, hogy igazi örömmunka folyt, s azt hiszem, ez a filmről is visszaköszön. Szinte tökéletes lezárása volt a programoknak.

Ám természetesen ezzel még nem lett vége a TŰ-NAP-nak, székhelyünket áttettük a JATE Klubba, ahol méltóképpen megkoronáztuk a napot. Fél tizenegykor lépett színpadra Csepregi Éva, és ismét elvarázsolt mindenkit. Sokat voltam már koncerten a JATE-ban, de elfogultság nélkül állítom, hogy évek óta egyik legjobb bulija volt aznap este. Éva fergeteges hangulatot teremtett, a terem színültig telve, s még a hátsó sorokban is pörgés volt. Érdekes, hogy sokan a hülyeség kedvéért jöttek, mégis együtt éltek Évával, s még a legendás kidobók is elvarázsolódtak arra az egy órára.

Majd hajnalig buliztunk, de ez is rendhagyó volt, hiszen egész este a '80-as évek zenéi szóltak, és sokan a kor stílusának megfelelő öltözetben jelentek meg. Igazi élmény volt egymást meglátni, s mindenkit, akimagára öltötte azt a sok-sok csodát. (a buliról fényképes beszámoló látható a belső- színes oldalon!)

A koncert után sem állt meg az élet, a kisteremben szintén a korszaknak megfelelő karaoke volt, s ott sem az énekelt, akinél a mikrofon volt. A teremben lévők egyként üvöltötték a dalokat (számomra az egyik legnagyobb élmény, a „Millió-millió rózsaszál" sajátos előadása volt).

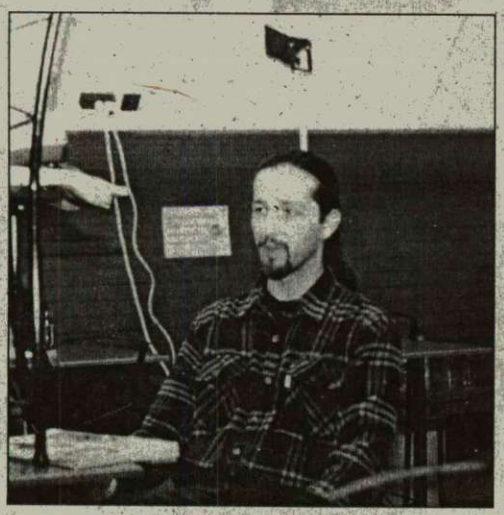

A nagyteremben pedig limbó-verseny dobta fel az amúgy is tetőfokán lévő hangulatot. A verseny érdekessége volt, hogy a léc csökkenésével fordított arányban nőtt a versenyzők száma, de a végére mégis megszülettek a boldog győztesek. A verseny után hajnalig szólt a zene, s rá kellett jönnöm, hogy sokan kaphatóak vagyunk az ilyen „őrültségekre", talán mert meguntuk már a kissé egyhangú bulikat. Bár biztosan sokan meglepődtek az ötletünkön, az este mégis minket igazolt. Minden jelmezesnek ezúton gratulálok, s remélem, sor kerül még ehhez hasonló estékre...

Szóval a hétköznapok egyhangúságába próbáltunk egy egész napos programsorozattal színt vinni főiskolánk életébe, álmodtunk egyet, s ezt szerettük volna Veletek együtt megvalósítani. Ez azt hiszem jól sikerült, s az idő haladtával egyre többen voltatok kíváncsiak a programokra, de egy dolog azért kicsit bánt. Mi, hallgatók lépten-nyomon számon vagyunk kérve érdektelenségünk miatt, az általunk szervezett rendezvényre, a

személyes meghívók ellenére mégis nagyon kevés oktatónk jött el. Persze kötelesség, és órák, mégis jólesett volna egy kicsit nagyobb érdeklődés irányunkba is...

De nem akarok elégedetlenkedni, hiszen összegezve azért jól sikerült ez a februári nap, s ezúton köszönöm meg támogatóinknak, a Közművelődési Tanszéknek és a HÖK-nek, az EHÖK-nek és a Fren Clubnak is a támogatást.

Szóval remélem, hamarosan lesz egy újabb nap, amikor elmondhatjuk, hogy „holnap hajnalig ébren őrizzük álmunk..."

Varga Györgyi

Szegedi Társadalomtudományi Szakkollégium

Szorgos munkánk gyümölcseként szeretnénk elétek tárni az e félévi repertoárunkat. Próbáltunk minél inkább olyan előadásokat, konferenciákat összehozni, amik közel mindenkit érdekelhetnek karoktól, szakoktól függetlenül. Biztos vagyok benne, hogy találtok olyat, ami közel áll hozzátok.

KONFERENCIÁK – ELŐADÁSOK:

Március 7. 19 óra – ÁJTK Bibó terem

Majtényi László: „Információszabadság és adatvédelem – egy volt ombudsman tapasztalatai"

Március 13. délután – SZAB Székház

„Az Iszlám: Magyarországon és a nagyvilágban"

Március 21. este – Milleniumi Kávéház

„Népmesei hagyományaink"

KURZUSAINK:

Népmese-elemzés
A globalizáció vizsgálata többféle szempontból
Hit és történelem, Hit és vallás – beszélgetések Cserháti Sándor evangélikus lelkésszel
A Kabbala
Germán mitológia
A szociáldemokrácia története
Vallás-tudomány
Politikai ideológiák
A feminizmus megjelenése a 20. századi irodalomban (műhelykurzus)

A szakkollégiumi kurzusok zárt körűek, beszélgetés jellegűek, és max. 8 fő járhat rájuk, de ha kedvet kaptok a fenti témák valamelyikére, érdeklődjetek nyugodtan a 06-30-315-9340-es telefonon!

FELVÉTELI A SZAKKOLLÉGIUMBA:

Ahhoz, hogy korlátok nélkül látogathassátok a kurzusokat, használhassátok a könyvtárunkat, és a tömérdek számítástechnikai eszközünket, felvételiznetek kell. Itt elsősorban olyan I-III. éves diákokat várunk az egész SZTE-ről, akik mélyebben érdeklődnek a társadalomtudományok iránt, de természetesen szívesen látunk minden érdeklődőt. A felvételi egy írásbeli és egy szóbeli részből fog állni. Elsősorban a véleményetekre és az érdeklődési területeitekre leszünk kíváncsiak.

Időpontok:

Az írásbeli feladatlapokat április 2-től vehetitek fel a BTK Filozófia Tanszékén
leadási határidő: április 12.
szóbeli elbeszélgetés: április 17-18-19.

Számítsatok arra, hogy a felvételt követően, április 26-28-án tábort szervezünk, amely szintén gazdag programot tartogat számotokra!

Amennyiben felkeltettük az érdeklődésed, és szeretnél többet megtudni rólunk, megteheted a honlapunkon:
www.stud.u-szeged.hu/szttsz
Vagy akár hívhatsz minket a 06-30-278-85-08, vagy a 06-30-315-9340-es telefonon.

A Berlin Cafe bemutatja:

március 5.
18 óra: ***Meglepetés film***
19 óra: ***A kis utazás***
utána beszélgetés *Buzás Mihály* rendezővel

március 19.
19 óra: ***Üvegtigris***
utána beszélgetés *Rudolf Péter* rendezővel

március 26.
19 óra: ***Megáll az idő***

XI. Közművelődési Konferencia

2002. március 11-14.

Helyszín:
SZTE JGYTFK
Közművelődési Tanszék

Programokat lásd a plakátokon, valamint a *www.kmk.deltav.hu* weblapon.

hu.webradio.hu

Tavaszi zsongás

A Szegedi Tudományegyetem Állásbörzéje

Állásbörze. Aki ezt a szót hallja, annak cégek, elegáns vállalati szakemberek sokasága, állásajánlatok, önéletrajzok, folyamatos zsongás, csinos hostessek jelennek meg lelki szemei előtt. Ha egy kicsit jobban odafigyelünk erre az évenként ismétlődő csillogó kavalkádra, akkor észrevehetjük a megjelenő cégek mély szakmai tudását, ami a színvonal mindenkori záloga, és megtudhatjuk, hogy miért is olyan népszerű az állásbörze mind a hallgatók, mind a cégek körében.

Mi is az az állásbörze? Gyakorlatilag olyan néhány napos rendezvény, ahol a megjelenő cégek képviselői felépített standokon fogadják az érdeklődőket, akik közvetlenül tájékozódhatnak a különféle állásajánlatokról, betöltésüknek feltételeiről, a kiválasztási folyamatokról, valamint választ kaphatnak felmerülő kérdéseikre. Ez a munkaerő-piaci kiállítás a lehető legideálisabb, és sok esetben szinte az egyetlen lehetőség arra, hogy kötetlen formában találkozhasson egymással a felsőoktatásból kikerülő frissen végzett hallgató, és a szakképzett munkavállalót kereső cég.

Ez a találkozás nagyon fontos, és szerencsére ezzel mindkét oldal tisztában van. A cégek képviselői között gyakran találunk az adott egyetemen végzetteket. Ez a munkát kereső hallgatók számára nagyon jó lehetőség arra, hogy képet kapjanak arról, milyen karriert lehet befutni egy-egy cégnél, és egyben bizonyítja a képzés színvonalát is.

Sokszor hallom azt a kérdést, amire a válasz számomra egyértelmű: „Megéri elmenni?" Természetesen igen! A tanároknak a Karrier Iroda standjánál érdemes nézelődniük. Itt találtok majd egy országos adatbázist az általános- és középiskolák állásajánlataival. Ezenkívül fontos minél többet beszélgetni a képviselőkkel, felvenni a kapcsolatot, kezdeményezőnek lenni. Ezt nagyon értékelik majd, és ez a fajta hozzáállás a későbbiekben neked is kamatozik. Ugyanis sok esetben egy bölcsészt nagyon is jól tud „hasznosítani" egy-egy vállalat. Jelentősége lehet például a pedagógiai ismereteknek, a tanítási gyakorlatnak, és az ezen belül elsajátított konfliktuskezelésnek, előadói készségnek stb. Szóval ne adjátok fel! Egy állásajánlat betöltésekor sokkal nagyobb jelentősége van az első benyomásnak, a személyes találkozásnak, mint gondolnád! Ezért fontos, hogy felkészülten gyere a rendezvényre. Tájékozódj a cégekről, legyenek kérdéseid, ha kell, legyél egy kicsit rámenős, megéri!

A cégek iránt érdeklődőket általában két nagyobb csoportra bonthatjuk. Először is a végzősökre, akiket mindenki irigyel, pedig helyzetük korántsem olyan egyszerű, hiszen életük első állására vadásznak. Aztán ott vannak a harmad-negyed éves diákok, akik tájékozódni jönnek, vajon az ő diplomájuk mennyit nyom majd a munka világának mérlegén. De nekik sem kell aggódniuk, hiszen egyre gyakoribb, hogy a cégek az állásbörzére nem konkrét állásajánlatokkal érkeznek, hanem hasonlóan a diákokhoz, ők is „tapogatóznak". Ismerkednek, regisztrálnak, önéletrajzokat böngésznek, beszélgetnek, majd hazamennek. Aztán később ezekből a tapasztalatokból, információkból merítenek, ha már egy adott pozícióra keresnek munkavállalót. Ezen nem szabad meglepődni, hiszen a vállalati szféra is a neki leginkább megfelelő kollégát keresi, teljesen érthetően. Inkább arra kell törekedni, hogy minél több helyen nyomot hagyjunk magunkról, mindenhol regisztráljuk magunkat, minden számításba jöhető helyen adjuk le önéletrajzunkat. Az biztos, hogy ezzel nem veszíthetsz, csak nyerhetsz!

Az állásbörze helyszínén találkozhattok majd az ún. *Állásbörze Kalauzzal* is, amely a rendezvényről és a cégekről tartalmaz további hasznos információkat. Ezt ingyen igényelhetitek a bejáratnál felállított Információs pultnál.

Feltétlenül számítunk RÁD! No és persze a cégek is!

Karrier Iroda

Hallgatói Állásközvetítő és Karrier Iroda

Szegedi Tudományegyetem Állásbörzéje

2002. március 5-6., 9-16 óráig

SZTE Aula, Dugonics tér

Támogatónk az EHÖK Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Hallgatói Önkormányzat

webradio.hu

Az Európai Unió intézményrendszere

II. rész

A Számvevőszék

Az 1975-ben létrehozott számvevőszékeket csak a Maastrichti Szerződés (1992) emelte a Közösség Intézménye rangjára. Feladata az Unió pénzügyeinek ellenőrzése. Tekintettel arra, hogy az Unió jóváhagyott költségvetés alapján gazdálkodik, a számvevőszéki ellenőrzést egyben költségvetési ellenőrzésnek is tekinthetjük. A Számvevőszék a jogszerűség és a szabályszerűség szempontja mellett a célszerű, hatékony gazdálkodás megvalósulását is vizsgálja.

A Számvevőszék 15 tagból áll, székhelye Luxemburgban van. A kiterjedt ellenőrző tevékenységhez képest viszonylag szerény, mintegy 500 fős apparátusa van.

A Számvevőszék az éves jelentésben a költségvetési év lezárulta után rögzíti a költségvetés bevételeivel és kiadásaival kapcsolatos vizsgálatai során szerzett tapasztalatait. A jelentést átadja a Bizottságbanknak, a Tanácsnak és a Parlamentnek. Ezeknek a jelentésben foglaltakra adott válaszával együtt teszik közzé a jelentést a Hivatalos Lapban. A megbízhatósági tanusítvány azt állapítja meg, hogy a költségvetési gazdálkodásról szóló beszámolók megfelelnek-e az alapul fekvő bizonylatoknak, illetve azok a valóságnak.

A Számvevőszék – tevékenysége jellege folytán könnyen érthetően – nem mindig volt (van) a legszívélyesebb viszonyban azokkal az Intézményekkel, amelyeket szigorúan ellenőriz. A Tanács és a Bizottság jó ideig nehezen találtak hangot a működésük hiányosságait nem egyszer a nyilvánosság elé tároló Számvevőszékkel. Mégis az elmúlt évtizedek a Számvevőszék pozíciójának számottevő erősödését hozták. A költségvetés főösszegének emelkedésével összefüggően megnőtt a célszerű, hatékony, szabályszerű pénzgazdálkodás iránti igény is. Az is világossá vált, hogy a közös költségvetés pénzügyei bevételi és kiadási oldalon is messzemenően a tagállami szervek közbejöttével kezeltetnek, tehát ebben az irányban is erősíteni kell a Közösség pénzügyi érdekeinek védelmét.

A Gazdasági és Szociális Bizottság

A Gazdasági és Szociális Bizottság (ECOSOC) kifejezetten véleménynyilvánításra létesített szerv. A Szerződés értelmében a termelők, a farmerek, a fuvarozók, a munkások, a kereskedők, a kézművesek, a szabadfoglalkozásúak és a nagyközönség képviselőiből áll. A valóságban a szakszervezetek, a munkáltatók, a farmerek, a fogyasztói csoportok és a szabadfoglalkozásúak érdekképviseleti szervezeteinek képviselői foglalnak helyet benne.

Az ECOSOC-nak 224 tagja van. Minden tagállamnak rögzített kerete van, a legtöbb 24, a legkevesebb 6. A tagokat személy szerint a Tanács nevezi ki 4 évre. Létszáma a bővülés után sem haladhatja meg a 350 főt.

A Szerződés bizonyos esetekben kötelezővé teszi az ECOSOC véleményének kifejtését (foglalkoztatási politika, szociális politika, fogyasztóvédelem, regionális politika, környezeti politika), más esetekben véleménye kikérhető.

A Régiók Bizottsága

A Régiók Bizottsága a tagállamok helyi – regionális, városi, községi – szintjén képviselőkből áll. A véleménynyilvánító szerv életre hívásáról a Maastrichti Szerződés rendelkezett. A tagokról a Tanács dönt, ténylegesen az egyes tagállamok töltik ki a számukra biztosított, az ECOSOC-kal azonos számú helyet. Az amszterdami szerződés újítása, hogy a Régiók Bizottságának tagja csak népképviseleti alapon szerveződő egység képviselője lehet, minisztériumi tisztviselő nem.

A Szerződés értelmében egyes kérdésekben a Régiók Bizottságának véleményét kötelezően ki kell kérni (oktatás, képzés, ifjúságpolitika, kultúrpolitika, közegészségügy, transzeurópai hálózatok, regionális politika, környezeti politika), más esetekben kikérhető. Maga a Bizottság kérés nélkül is megfogalmazhat véleményt.

Az Európai Ombudsman

A Maastrichti Szerződés rendelkezése értelmében az Európai Parlament ombudsmant választ. Az ombudsman feladata, hogy fogadja a Közösség intézményei és más szervei nem megfelelő működésével kapcsolatban az Unió állampolgáraitól, szervezeteitől érkező panaszokat, és amennyiben azokat megalapozottnak találja, vizsgálatokat indítson.

Nem megfelelő működésről akkor beszélhetünk, ha egy közjellegű szerv nem a rá kötelező szabályok és elvek szerint jár el.

Az ombudsmanhoz fordulás joga a harmadik országok azon állampolgárait és jogi személyeit is megilleti, akik, illetve amelyek tartósan letelepedtek az Unió területén.

A vizsgálatra saját elhatározása alapján vagy európai parlamenti képviselő indítványára is sort kerítheti. A Szerződés igyekszik elkerülni az ütközés lehetőségét az Európai Bírósággal, ezért a bepanaszolható szervek köréből kizárja. Az ombudsman akkor sem jogosult eljárni, ha az ügyben bírósági eljárás folyik vagy folyt. A vizsgálatok eredményéről az ombudsman jelentésben tájékoztatja a parlamentet és a bepanaszolt szervet. A panaszt az indokul szolgáló tény tudomásra jutásától számított két éven belül kell benyújtani, miután az illető szervet a panasszal már eredmény nélkül megkeresték.

Neisz Laura

tu.webradio.hu

Vetélkedés sok halálig!

Közhírré tétetik: A Tű megtalálta a legjobb gyilkost! A február 19-én megrendezett Counter-Strike versenyen Kárpáti Roland bizonyult a legelvetemültebb gyilkosnak. Gratulálunk neki! Elismerés illeti a többi játékost is a maximális helytállásért.

Hogy is volt?

Így visszaemlékezve egy kellemes élmény, de megélni... az egészen más volt. A verseny kedd reggel 11 órára volt meghirdetve, ezért teljesen természetesnek tűnt, hogy verseny előtt pár nappal a főiskola rendszergazdáival egyeztetve kiderüljön, hogy nincs olyan gépterme a főiskolának, ami alkalmas lenne egy ilyen verseny megrendezésére. Kicsit kezdett a pánikhangulat eluralkodni rajtam, de a HÖK a segítségünkre sietett és két gépet felajánlottak a versenyre. Gondoltam még két gép és jók is vagyunk. Otthon, Petya barátomnak szóltam, hogy adja már kölcsön a gépét. Petya kicsit furcsán nézett rám, mivel az Ő gépén nem fut a sokak által csak csirkének nevezett program, – nem bajmondtam, és már rohantam is egy videó-kártyáért és egy kis ram-ért. Egy nappal a verseny előtt volt már két HÖK-ös, egy összefoltozott (tuningolt) gép és a saját csöppségem. Amikor már kezdtem elhinni, hogy nem lehet probléma, megérkezett az az illető, aki megígérte, hogy hozza a játék installját. A kérdésemre, mely úgy hangzott: Ugye itt van a CD? – csak üres tekintet volt a felelet. A szívinfarktus előtt még rohantam egy kört a Károlyi Kollégiumban, de sajnos az összes CS rajongó épp most adta kölcsön, vagy hagyta el a játékot. Kisebb szívinfarktus így bekövetkezett és követte egy álmatlan éjszaka mely után felvirradt a nagy nap. A verseny napján reggel kilenckor a program nélkül álltunk a TÁK-ban. A sors ekkor kegyesnek bizonyult, a versenyt később megnyerő Kárpáti Roland közölte, hogy Ő tud hozni installt. Ezek után már nem csak a gépek összerakása okozott egy kis problémát. De megtörtént a csoda, a gépek működtek, és a versenyzők játszhattak. Bár kicsit kevesen voltunk, de a hangulat jó volt!

Mi ez a játék?

A Counter-strike stílusát tekintve egy akció játék, természetesen 3D-s környezetben, ahol terroristák, illetve SWAT kommandósok harcolnak egymás ellen. Olyan korhű helyszíneken, mint: gyártelepek, hajó, utca. A játékban használt lőfegyvereket a különböző fegyveres szervezetek ma is használják.

A feladat a következő: a SWAT-osoknak meg kell menteniük a tudósokat a terroristák által elfoglalt épületből és/vagy likvidálni kell az összes terroristát, míg az előbbieknek értelemszerűen védekezniük kell és lekaszabolni a rájuk támadó katonákat. A tudósokat egyik félnek sem ajánlott lelőnie, ugyanis ezzel jelentős mennyiségű pénzt vonnak le tőle, és ha nincs pénz, nem tud fegyvert, páncélt, sőt még töltényt sem venni. Ilyenkor csak az alapfelszereléssel irthat, ami egy pisztoly és kb. 20 töltény, ja és egy kés. Pénzt ellenfelek lekaszabolásával, kommandósoknál tudósok megmentésével is lehet szerezni. Kevesebb pénzt persze vigaszdíjul a vesztes csapat tagjai is kapnak, hogy legyen miből felszerelkezni.

Számos hasznos cucc van a játékban: infraszemüveg (sötétben kifejezetten hasznos), villanó gránát (ha jól használják nagyon hatékony), kevlar mellény, sisak.

Összefoglaló:

A játék grafikája jó, minden tisztán kivehető, jól látható, ráadásul a ma már gyengébbeknek számító gépeken is remekül fut. Hanghatásait tekintve, ugyanúgy támogatja a 3D-s hangrendszert, mint a Half-Life. A lépések hangja a különböző felületeken változik, az üres területeken visszhangzik, ugyanúgy a fegyverek hangjai is nagyon élethűek. Kezelhetőségét tekintve sincs probléma, a játékmenet folyamatos. Érdekes újítások is vannak: a játék fordulókra oszlik, ez azt jelenti hogyha egyik félnek sem sikerül győzni hat percen belül, újra kezdődik a játék. Nagyon ötletes, ennek köszönhetően nem akad meg a játék.

Az oldalt összeállította:
Karmann Roland
rkarmann@mailbox.hu

tu.webradio.hu

Pofátlanságok és elvek

Amikor az ember bemegy egy étterembe, kávéházba, onnantól kezdve ő ott *vendég*. A pénzéért kiszolgálják, fizet, borravalót ad, ez a rendje a dolognak. A pincérnek pedig az a dolga, hogy mosolyogjon és kinyalja a fenekemet, s ha valami problémám van, azt megoldja. Ezért megyek étterembe, ezért fizetek, ez a vendéglátás alapja, e nélkül nem megy.

A történet nem egyedi, de tanulságos lehet. Az apró kellemetlenség persze fizetéskor volt. Az étlapról megrendelt édességért (Túrós tejszínes gyümölcssaláta) nem az ott szereplő árat kérték el, volt ugyanis egy hasonmása (Gyümölcs saláta édes túróval, tejszínhabbal), ami szinte ugyanaz, csak majd egy százassal többe kerül. Előbbi 244, utóbbi 338 HUF. Amikor ezt szóvá tettük, először azt mondta a „kedves" pincér, hogy az egy régi étlap. Hja – kérdem én –, akkor miért van kint? Aztán felrohant és közölte, hogy amit kedves ismerősöm fogyasztott, az nem az, mert az már nincs is, csak a száz forinttal költségesebb másik. A rendelést az elsőre vették fel, amikor elfelejtették: 1. közölni, hogy az nem létezik már, 2. megkérdezni, hogy a másik jó lesz-e. A számlán is a 244 Ft-os név szerepelt 344 Ft-ért. Hm.

Először hagyni akartam, mert nem voltam kötözködős hangulatomban, de a pincér pökhendi és lenéző magatartása kicsit felbosszantott. Amikor szóltunk, persze mi voltunk a bunkók, mit képzelünk. Elmondtuk problémánkat, amit annyival lerendezett, hogy ott van az ár, annyit kell fizetni. Csakhogy: egy meg nem rendelt terméket, szolgáltatást nem fizettethetnek ki, a Fogyasztóvédelmi törvény értelmében(1997) pedig ha egy terméken két ár van (mondjuk egy étteremben két étlap az asztalon) akkor a legalacsonyabbat lehet csak elkérni a fogyasztótól.

Tudom, a példa nem egyedi, sajna az összes vendéglátóhelyen előfordul. Elhíresült példa a bableves-babgulyás effektus, aminek két változata is ismert: 1. Az illető bablevest rendel (300 Ft), de babgulyásként (900 Ft) számlázzák, miközben ő ugyanazt az ételt eszi. A különbözet a pincér vagy a tulaj zsebét gazdagítja, ha nem vagyunk figyelmesek. 2. A gulyás (amiben sok húsnak kellene lennie) egyszerűen visszanemesedik levessé, s a 15 dekányi húskülönbséget megint csak valaki jól elteszi.

A vevő átverését akkor is pofátlan dolognak tartom, ha ez egy külföldi turista pénztárcájára játszik rá, na de az, hogy egy egyetemhez közeli helyen, ahol az EGYETEMISTÁKBÓL élnek, az egyszerűen undorító és lealacsonyító.

A hangsúly nem a százason van – mondtam, hanem az elveken, majd hozzátettem, ezért nem fogunk többet idejönni. „Talán jobb is lenne..." – hangzott a válasz, amely kritikán alulinak minősíthető, s ami után jobb lenne, ha más pályát választana kedves pincérünk. Amikor szépen, emberi szóval (nem is felháborodva) közlünk egy hibát, amit elkövettek, akkor meg kellene köszönni, és elnézést kellene kérni a történtekért. Sajnos ez itt nem így működik.

Matahari Étterem és Kávázó, Szeged, Magyarország.

Molnár Péter

Diákélet egy francia kisvárosban

Egy pályázat jóvoltából belekóstolhattam a franciaországi diákéletbe, két hallgatótársammal együtt, a Paris X.-s egyetemen. Tapasztalataink és élményeink alapján mind a hárman elmondhatjuk, hogy valós képet kaptunk az ottani életről, hiszen a már említett egyetem Párizs külvárosában, Nanterre-ben található.

Esetünkben az „elit környék", mint jelző teljes mértékben hanyagolható, hiszen ebben a kisvárosban gyakoriak az erőszakos cselekmények, így a rendőrségi razziák is. Mindezt nem panaszkodásképpen jegyzem le, hiszen kezdeti félelmeim az idő múlásával nullára redukálódtak, valamint a Párizs iránti imádatom ezzel egyenes arányban növekedett.

Nanterre-ben közvetlenül az egyetemi épületek mellett lévő kollégiumba kerültünk. Az épület stílusát tekintve a XX. század modern panelcsodái közé sorolható, de ennél sokkal érdekesebb az ott lakó diákok nemzetközi összetétele.

Például a „Batiment B" lakói velem együtt a negyedik emeletet, délafrikai szintnek nevezték, hiszen Togoból, Szenegálból és más afrikai országokból érkeztek ide a diákok.

Közép-európai származásomból fakadóan fehér bőröm és kék szemem nem a legjobb ajánlólevélnek bizonyult, így néha azt kívántam: de jó lenne, ha egybeolvadhatnék a folyosó sötét színű linóleumával! Majd a kezdeti bizalmatlanságon átlépve, barátságos légkör alakult ki velem szemben is.

A kommunikáció legfőbb fóruma a minden emeleten megtalálható konyha, ahol főzés közben jókat lehetett beszélgetni, ki-ki a saját akcentusával.

Én a külföldieknek tartott francia nyelvórákra jártam, amelyek vidám légkörben teltek el. Az órákon megismerkedhettünk új barátokkal is, de hasonlóan a hazai helyzethez, valaki vagy megismer az utcán még óra után is, vagy keresztülnéz rajtad.

Gyakoriak a kollégiumi szintbulik, amiken barátaid számát tovább növelheted. Beszélgethetsz spanyolokkal, indiaiakkal, kínaiakkal, németekkel és még sorolhatnám.

Összegezve a franciaországi tapasztalataimat csak azt írhatom: remélem, rajtam kívül még sok diáknak megadatik ez a csodálatos élmény, hogy legalább fél évig idegen országban szerezhessen tapasztalatokat, és ezzel tágíthassa a világról alakított képét!

pi

tu.webradio.hu

Stampó a szellem halála ellen

Zápor József Kávézója

Vannak időszakok, amelyek képesek határozott nyomot hagyni az emberben. A középiskola lehet ilyen, és azok a találkozások, amelyektől még ma is meg-megremeg a szemöldök.

A ködbe búvó panelépületek közül határozottan fétisszerű látomásként derengett föl a két fényszóró, és a közvetlen légtérbe elementáris erővel robbant be valami szörnyű hang. Miután meggyőződtem arról, hogy záróizmaim megőrizték a hidegvérüket, közelebb mentem. Piros volt, rozsdás, és úgy hívták, Zaporozsec.

Sok évig nem foglalkoztam vele, aztán döglődtem kicsit, majd újra találkoztunk. Igaz, félbe volt vágva, és olyan törődöttnek tűnt, de azért tetszett. Főleg akkor, ha a farával szemben ülhettem, a sárga éjjeli lámpa alatt. Bár mindenhol jó ülni, mert az esetek nagy részében látszik még a legextrémebb szögekből is.

Egy késő esti órán, a posta elől indultam. A Deák Ferenc utca onnan egy perc, a bejárat még egy. A lépcső után, ha belépsz az ajtón, válassz. A paletta széles, a történelemként megismert világ átölel, és méltán állíthatom, kitűnő idegenvezető vált belőle. A szocializmus ígérete, az a bizonyos hazugság, az vesz körül. De Kőbányai Világossal 190 Ft-ért, vagy Borsodival, vagy kommersz körtepálinkával (egy stampó, egy keserédes csettintés a nyelvvel), vagy Zwack Barackpálinkával (200 Ft!) nem más, mint szórakoztató múltidézés, interaktív történelemóra.

A névadó, a Zaporozsec (avatott körökben Hruscsov bosszújaként ismert) automobil ezen idők kispolgári igényeinek megerőszakolása volt, a gyomorideg státusszimbóluma. Ez talán nem tűnik fontosnak, de a tervezés és profilkialakítás során ez is szempont volt, az összes többi meglehetősen ötletes berendezés mellett (személyes kedvencem az Elektronyika VP 100 típusú kis képernyős orosz televízió).

Akiktől az ötlet és a beruházás származik, nem először tesznek valamit a kocsmakultúráért. Szakértelmüket dicséri a Mustra Borozó is, bár én azt csak akkor látogatom, ha nővel vagyok, és mindenképpen kefélni akarok.

Újra megtalálván az elveszített fonalamat, közölnöm kell Tisztelt Olvasóimmal, hogy Zápor József s.k. nem létezik, kitalált személy. Bár történt olyan dokumentált eset, amikor többek egybehangzó véleménye szerint megjelent a vizesblokk sárga csempés falai között, és szóvá tette, hogy az egyik WC-ülőke műanyag fedele nincs rögzítve rendesen, és az egyik férfi vendég nemesebb szervén lévő igen érzékeny területen súlyos károkat okozott, mégsem látható Ő.

De ott van a fotelok huzatában, a Képes Újság 1969-es évfolyamában, az összehasonlíthatatlanul egyedi hangulatban, a hideg Hubertus-ban, a délutáni jogászlány-kávécsoportokban, az esti filmben. Mert film az egész, a tudat vetítővásznán zajló színes-látomás, olyasmi, amit ha valaki nem látott még, valamilyen szempontból szellemi halott.

Ez azonban, nyugalom, rendkívül könnyen megváltoztatható. Mivel elfelejtettem föntebb közölni, hogy csocsó és darts is van, külön elbújós kis szegletek, és nagy-nagy öröm a testben egy óra után, el kell menni a Zápor József Kávézójába, és máris gondosan átszűrt fény önti el az agy sötét területeit, és jó lesz. Mindenkinek. Nagyon.

BlúzMen
bluesman@fbi.hu

Zápor József Kávézója (volt Ziccer Café)
Deák Ferenc utca 15.
Nyitva 15 – 02-ig, minden nap.

A Zaporozsec

A bűvös dátum, amikor az első Zaporozsec 966 megjelent hazánkban, 1970. Innentől erőteljes expanziót mutatott a magyar autóvásárlás darabindexe, bár ekkor már összességében több, mint egymillió darabot gyártottak ebből a típusból. Az erőforrás egy 1197 ccm-es, 40 LE-s „vadállat" volt, amellyel mintegy 100 km/h sebességet érhetett el a „Hruscsov bosszújának" nevezett gépjármű. 1972-től már a 988-as típust forgalmazták, amely megjelenésében annyiban különbözött elődjétől, hogy az indexek a fényszórók alá kerültek, és modernebb váltót kapott. Ettől függetlenül a komoly minőségi problémák megmaradtak, a gyenge tömítettség, a laza csavarok, az alvázvédelem hiánya, a rendkívüli szélérzékenység megmaradt.

A farmotoros Zaporozsec négy személy szállítására alkalmas, minden komfortfokozatot nélkülözve (Szeged-Győr túrára nem javallott). A jármű fűtése a motor működésétől független benzinkályha segítségével zajlott, ezzel közel háromszorosára növelve az 5,6-6,2 literes átlagfogyasztást. 1976-ban gyártása abbamaradt, elvetélt kísérletek történtek újraélesztésére, túlnyomó siker nélkül. Mára inkább kuriózum, gyűjtők féltett játéka, mintsem autó.

ru.webradio.hu

Áruminta a nemzeti médiáról

Kennedy elnök bravúros választási kampánya óta politológiai közhely a média hatalma (említhetnénk még Jelcin csodálatos feltámadását 3 %-ról). A profik persze korábban is tudták a dolgot. Herr Goebbels volt olyan kedves, hogy felfedezte a média igazi funkcióját. A jobboldal pedig volt olyan kedves, és nem felejtett semmit. (Már hallom a nemzeti érzelmű ifjúság némely tagját, amint a *„Kovács János acélmunkás élete és munkamódszere"* című tanirodalmi eposzt mutogatja a balosok propagandájának bizonyítékaként – javaslom az együttgondolkodást az elmúlt 80 év baloldaliságáról).

Az *Aranyfüst* című műsorról akarok írni. Az M1-en szokták adni, kéthetente szombaton, 8 órától. Késő kelő nemzetiek nyugodjanak meg, vasárnap délben ismétlik. De ők ezt úgyis tudják. Azt is, hogy hatalmi ág a média. A negyedik. Ezért megszerzik, bekebelezik, lenyelik. A közszolgálati tévét majdnem teljesen sikerült, a Duna az ő találmányuk, a Magyar Nemzet címlapján pedig tízből kilenc hír a kormányt dicsőíti. De nekik az egész kell. Így akarnak berendezkedni hosszú távra. S hogy milyen lenne az a bizonyos nemzeti média? Nézzünk egy *Aranyfüst*öt!

Csak a témák, dióhéjban: először is szovjet katonák kivégeztek negyven magyar katonát Poznanban, a második világháborúban. Nem csak a németek voltak mocskosak, a szovjetek is. Másodszor: Sára Sándor filmet szeretne forgatni *Transszzibériai álom* címmel arról, hogy a Gulágról megszökik három férfi, egy magyar, egy baltikumi, meg egy orosz. Népek összefogása a kommunizmus ellen, háttérben Szibéria, üvöltő farkasok, és vizelettel hóba rajzolt Sztálin-képmás. Pénze még nincs hozzá, a magyar filmművészet érdekében reméljük, nem is lesz. Harmadszor: Orbán a Benes-dekrétumokról. Miniszterelnökünk kissé elvetette a sulykot, amikor törvényjavaslatot tett a szlovák parlamentnek címezve – Brüsszelben. Kommentálta Haas György történész, meglepően nagy egyetértésben a műsorvezetővel. „Prágában Havel az egyetlen európai" – jegyezte meg az úr magabiztosan. Nesze neked kétoldalú barátság, meg mi vagyunk az észkombájnok Kelet-Közép-Európában. Negyedszer: egy nyugalmazott tanár, felvidéki magyar, elmeséli az ő és családjának a második világháború utáni kitelepítéskor elszenvedett sérelmeit. Még egy lapáttal az előbbire. Ötödször: igazságtalan perben ítéltek el néhány magyart a Securitate egyik tisztjének meglincselésáért. Hatodszor: Horváth Antalt, egy Nógrád megyei parasztembert agyonvertek a cellában az ötvenes évek végén. A témát a Terror Házának megnyitóját említve vezeti be a műsorvezető.

Elég ennyi. Néha úgy érzem, szerencsések lehetünk, hogy a jobboldal legjobb emberei a múltba ássák magukat, és már a fejük búbja sem látszik ki a homokból – mert mi történhetne, ha mindezek az emberek a mára összpontosítanák minden tehetségüket? No persze, a mai jobboldalnak alapokra van szüksége, hiszen nem épült még ki az a polgári középosztály, amelyre támaszkodhatna. Ha az élők még nem alkalmasak erre, majd támaszkodnak a holtakra.

Az *Aranyfüst*öt majdnem szeretem. Nem törődik olyan butasággal, mint az objektivitás látszata - média nem lehet objektív, csak ügyesebben takargathatja a politikai irányultságát. A világon a legjobban a BBC meg a CNN takargat. Igaz, utóbbi meglehetősen elvetette a sulykot az ősszel. Szóval a mi nemzeti *Aranyfüst*ünk, nevével ellentétben, nem rejteget semmit, legkevésbé világnézeti hovatartozását. Annak szól, aki tagja a nemzetnek.

És aki még nemzetibb akar lenni, vagy pedig még kevésbé akarja magát a nemzet tagjának érezni, kapcsoljon át ugyanaz nap az ATV-re. Ott ugyanis megtalálja a Bocskai-klub műsorát, a Bocskai Szabadegyetem címerével (alapította Csurka István, 1999-ben).

Nos, ez még durvább.

Szalontai Attila

Nyáry-pályázat

Népnyelvi kifejezések és tájszavak, valamint ezek teljes néprajzi ágyazatának gyűjtésére állat-, növény- és gombanevek témájában.

A pályázaton 1-3 fős csoportok vehetnek részt: felsőoktatási hallgatók, illetve idősebbek.

Pályázati adatlap elektronikus formában a WWW.NEXUS.HU/NYARYPALY honlapról is letölthető.

A pályázat beadási határideje : 2002. június 05.

A pályázattal kapcsolatos további információk, az ajánlott szakirodalmak jegyzéke megtalálhatók a folyamatos frissítésű WWW.NEXUS.HU/NYARYPALY honlapon, valamint tájékoztatás kérhető tartalmi kérdésekben a **30/2074-170**, formai problémák esetén a **62/424-392** telefonszámon, valamint a CSEMETE@MAIL.TISZANET.HU táltosposta (e-mail) címen.

A Balkán-dosszié

Hatodik rész: Tzaziki és társai

Szervusz, kedves olvasó! Miután jól kibuliztad magad a Tű-napi őrjöngésben, biztosan leadtál néhány kilót (minthogy tőlünk is „leszívtak" egypár oldalt...). Ezért rád fér egy kis nassolás: Gyerünk hát el egy étterembe!

Nagy fába vágtam a fejszémet, hogy összehozzak nektek egy rövidke ízelítőt a görög konyha specialitásaiból. Kezdjük talán az előételekkel. Ezeket itt „mezé"-nek hívják és nemcsak kimondottan étkezés előtt fogyasztják őket, hanem italozás közben is előszeretettel használják kísérőként. A meze általában jellemzi az adott vendéglőt, annak kreativitását. Néhány fajtája: a legegyszerűbbek talán az olívával nyakon öntött feta sajt fűszerekkel, vagy a kenyérkockákra szúrt halszelet olajbogyóval, de hangsúlyozom: határt csak a fantázia szabhat.

A következő fogás a leves lenne, de ez nem annyira jellemző a görög konyhára. Kivételt talán az ún. „megeritza" képez, ami egyfajta spenótleves, báránybelsőséggel és citrommal ízesítve. Ezt a „gusztusos" étket húsvét előestéjén tálalják fel, és illik belőle elfogyasztani egy-két kanállal. Készítenek még levest citromból és mindenféle zöldségből is.

A főételek. Na igen. A gyros, meg mindenféle „lakókocsis" csemegék? Hát tévedtek. Minthogy a közhiedelemmel ellentétben őseink sem kolbászon és zsíroskenyéren éltek, úgy a görögök sem potenciális gyrosfogyasztók. A kontinentális területeken jellemző ételek a különböző saláták, párolt zöldségek, valamint a burgonya. Jellegzetes étel a citromos marhaszelet pirított rizstésztával, valamint a rizseshús (piláf). A bárányhúsnak végtelenül sok elkészítési módját ismerik. A szigeteken és a tengerparti területeken a halételek dominálnak és a „tenger gyümölcsei". A nálunk is közismert „tzaziki"-salátával szinte mindenütt találkozhatunk, akárcsak a mi rablóhúsunknak megfelelő „szuvlakival". A gyros egyébként mai formáját a 70-es évek végén, Németországban nyerte el...

A fűszerekről. A többi mediterrán konyhához hasonlóan a görögöknél is elterjedt az oregánó vagy a fokhagyma. Állati zsiradékot nagyon ritkán használnak, olívaolajat annál inkább. Egy másik jellemző „zöldségféle" a szőlőlevél, ebből készül a közkedvelt „dolmanakis": rizst, tojást, fokhagymát kevernek össze, sóval, fűszerekkel ízesítik, majd szőlőlevélbe csavarva olívaolajjal leöntve lassú tűzön megfőzik. Érdemes megkóstolni...

A főétkezést általában a desszert követi, s nincs ez másképp görög feleinknél sem. Az alapot a rétestésztából készült „pita" jelenti, amit általában sajttal, spenóttal vagy hússal töltenek meg, s jéghidegen tálalják. Az édesszájúaknak talán az egész mediterrán vidéken elterjedt baklavát, halvát vagy a „lukumádeszt" ajánlanám. Ezek általában igen tömény, szirupos édességek.

Ha már felsoroltam az ételeket, illene említést tenni az italneműekről is. Kezdem a legismertebbekkel: az ouzo egyfajta ánizsos szőlőpálinka, az üzletekben rengeteg fajtájával találkozhatunk. Alkoholtartalma 40 és 60 százalék között mozog. Következő a sorban a cipuro (raki), ez kb. a mi törkölypálinkánknak felel meg, s ereje még a legtapasztaltabb művszerveseket is megingatná... A Metaxa. Görögország cseppfolyós címerét talán mindenki ismeri. Ennek a konyakféleségnek három típusát forgalmazzák, s a nagy sikerre való tekintettel albán kisüzemekben is elkezdték gyártani...

A borokról röviden: a legelterjedtebb borféleség a retsina. Ez egyfajta gyorsan érlelt fehérbor, píneafenyő gyantájával ízesítve. Savanykás íze miatt szénsavas üdítővel „fröccsöntik". Elég nehéz az ízéhez hozzászokni, de akinek sikerül, az nem képes lemondani róla. A szigetekre többnyire az édes vörösborok jellemzőek. Dehát borászból egy újságnál egy is elég, így nem is ecsetelem a továbbiakban.

Az újkori sörfogyasztás Görögországban csak az utóbbi húsz-harminc évben bontakozott ki, néhány nevesebb sörüket említeném meg, a „Mythos" és a „Hellas pils" nevekkel találkozhatunk leginkább.

A gyümölcsökről dióhéjban: a narancs és a citrom a görögök legjelentősebb exportcikkei, de említést érdemel még az alma-, cseresznye- és fügetermesztés is. Most már talán zárnom kellene soraimat, mert több karakterre nem telik a támogatóink pénzéből. Így hát be kell érned ennyivel, kedves olvasó. Mivel is zárjak? Jó étvágyat!

Folyt. köv.

Östván

Az Ararättól az arab sivatagig

Utolsó rész

Amman neonfényei fölött, egy szálló tetején ízlelgettük az arab Amstelt újdonsült norvég barátainkkal, és azt tervezgettük, hogyan hódítjuk meg Törökország és Szíria után Jordániát is mindössze pár nap alatt. Négy matracunkat három fal vette körül, és mivel a főváros nem sok látnivalót nyújtott, már másnap reggel Jerash romvárosa felé vettük az irányt. Templomok, terek, utak maradványai bizonygatták, hogy majd' kétezer éve nyüzsgő város virágzott a mai arab falu helyén. Itt szembesültünk először a jordániai látványosságokra jellemző, elrettentően magas belépődíjakkal, és miután kifizettük a közel kétezer forintnyi dinárt, elhatároztuk, hogy legközelebb olcsóbb – mondhatni ingyenes – megoldást keresünk céljaink elérésére. Különösen, hogy következő célunk, a csodálatos Petra királysírjainak megtekintéséért az útikönyvek szerint közel kilenczer forint értékben gombolnak le jordán valutát belépődíj címén a gyanútlan utazóról...

Taxisofőrünk, akit egy egész napra felfogadtunk, nem bizonyult túl közlékenynek – bőszen markolta a kormányt, szótlanul meredt az útra, és ha arra kértük, hogy álljon meg egy pillanatra, mert fotózni szeretnénk, csak bólogatott, és kijelentette, hogy „yes", majd nyugodtan továbbhajtott. Ezek után könnyen rájöttünk, hogy az idegen nyelvek nem az erőssége, és kénytelenek voltunk metakommunikációs módszerekkel értésére adni kívánságainkat. Utunk során egyetlenegy „hosszabb" párbeszéd zajlott le közöttünk, mikor – összeszedve minden nyelvtudását – megkérdezte, hogy tetszik-e nekünk Jordánia. Az igenlő választ legyintéssel nyugtázta, miközben gyomorzargató tempóban száguldottunk le a Nébó hegyéről a Holt-tengerhez vezető poros szerpentinúton, és kijelentette, hogy „No. Jordan no good... Iraq good! Saddam Hussein good!!!" Ezek után már csak reménykedni tudtunk abban, hogy Allah vigyáz ránk.

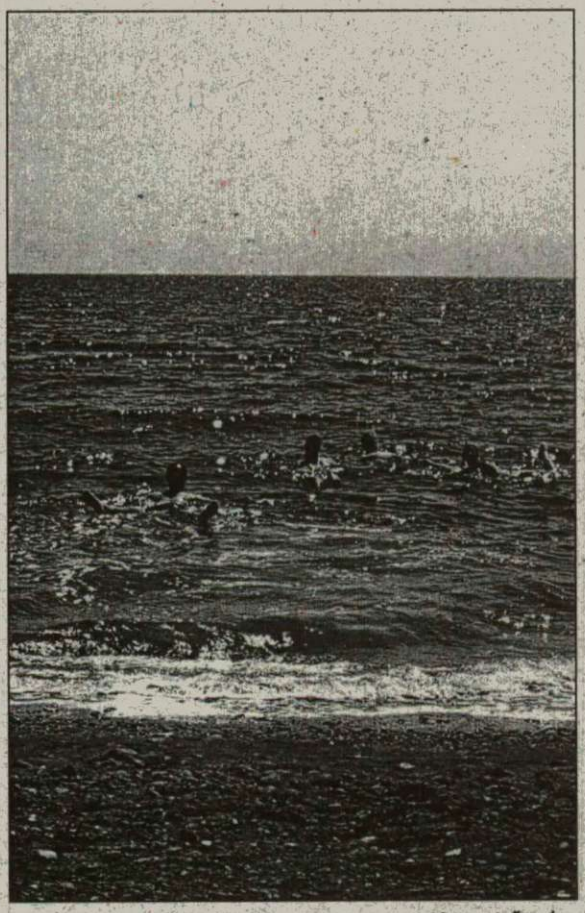

Holt-tengeri fürdőzés

Megmártózni a világhírű Holt-tenger sós vizében, gondtalanul lebegni a ragyogóan kék égbolt alatt, majd félig vakon kibotorkálni a partra, miután egy nagyobb hullám orvul a szemünkbe kente vizének teljes sótartalmát... Leírhatatlan élmény. Akit nem ringattak még e méretes tó hihetetlenül sós hullámai, annak elmesélni

Wadi Rum hajnalban

Sörözgetünk Ammanban

fu.webradio.hu

nem lehet. Ezt egyszerűen át kell élni!

Késő este volt, mire a Wadi Musa nevet viselő településre értünk, és útközben az is kiderült, hogy igazhitű sofőr barátunknak halvány fogalma sincs arról, hogy merre van a cél. Minden egyes útszélen baktató alak mellett lefékezett, és biztos, ami biztos, megkérdezte, hogy jó irányba megyünk-e. A faluba érve könnyű szívvel vettünk búcsút tőle, és megkerestük a legolcsóbb szállást, ahol pénzünkért egy vaságyat kaptunk viharvert matraccal a szálló előtti kis téren, amit a világ minden sarkából idecsődült több tucat hátizsákossal – többek között két, még Szíriában megismert magyar utazóval – kellett megosztanunk. Még hajnal előtt, az éjszakai csendben elindultunk, hogy sötét terveinket végrehajtsuk, és belógjunk Petrába egy kis mellékvölgyön keresztül, amelynek létezését egy barátságos beduin árulta el nekünk előző esti beszélgetésünk során. A szűk, meredek falu szurdokon át lemászni a világtól elzárt, ősi nabateus városba már egymagában is felért egy kalanddal, de mikor végül elénk tárult a könyvekben ezerszer megcsodált Petra rózsaszín, fehér, sárga, halványpiros, narancsszínű és vörös sziklavilága, a lélegzetem is elállt. Egy álom teljesült be, és mi nem törődve a forróséggal, órákon keresztül róttuk az utat az egyik sziklába vájt síremléktől a másikig. A fölénk magasodó, díszesen faragott homlokzatokat mintha batikolt selyem borította volna, a falakon színes csíkok és hullámok kavarogtak, fonódtak egymásba. Zárás előtt nem sokkal, utolsókként hagytuk el a várost azzal a tudattal, hogy bár Petrának csupán töredékét láttuk, ez a nap többet nyújtott egyszerű vizuális élménynél. Lélekben is gazdagabbak lettünk...

Mivel pénzkészletünk igencsak apadni kezdett, közel-keleti utazásunk végállomása következett: egy igazi sivatag. Egy multinacionális turistacsoporthoz csatlakoztunk, ahol a japántól a hollandig tíz nemzet képviseltette magát (nem számítva a beduin sofőröket), és terepjáróra szálltunk. A cél Wadi Rum volt, egy vörös homokkal borított hatalmas völgy, ahol megtekintettük a Lawrence-forrás gyanús állagú vize köré csoportosuló beduin sátrak fekete árnyait, a sivatag fantasztikus sziklaíveit és homokdűnéit, kétezer ötszáz éves nabateus sziklarajzokat, egy csodálatosan vöröslő szurdokvölgyet és végül a hamisítatlan sivatagi naplementét. Az éjszakát egy sziklán töltöttük a csillagfényes ég végtelen takarója alatt, hallgattuk a sötétbe merült sivatag csendjét, és én arra gondoltam, hogy ez tökéletes záróakkordja egy fantasztikus utazásnak.

ATA
(a szerző fotóival)

Jerash kapujában

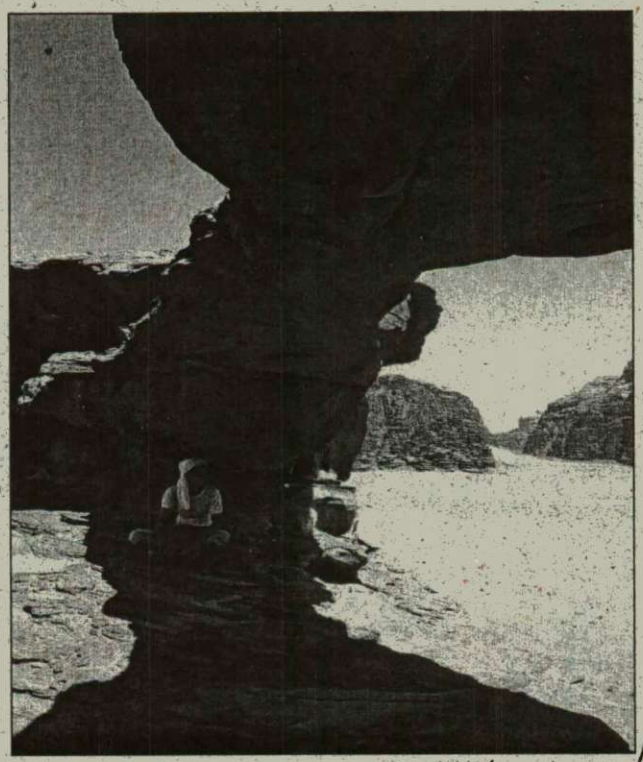

Sziklaív alatt

tu.webradio.hu

Szőlő- és borfajtáink jellegzetességei

„Remeg az asztal, a borosüveg.
Poharam üres - újra teli.
Nézem, a bordó otelló-bor tükre
arcomat hogyan reszketteti."

(Nagy László: „Bordal" részlet)

Mindig ámulattal tölt el, amikor a borszakértők egy kissé hosszúkás, szűkülő szájú pohárba kiöntve a nemes italt már színről és illatról megállapítják a bor fajtáját, majd egy korty után a pontos évjáratot is. Ezt az ismeretet egészen művészi szintre lehet fejleszteni, mert a bornak nemcsak meghatározó ízvilága és zamata van, hanem lelke és filozófiája is, valamint minden egyes palacknak megvan a saját egyénisége. Egy-egy pohár bor magában rejti a napsugarak éltető melegségét, a szőlősgazda gondoskodó és kemény munkáját, szeretetét.

Az ebben a részben bemutatásra kerülő szőlő- és borfajták az ismertebbek közé tartoznak, rajtuk kívül számtalan kevésbé ismert, de fontos vagy már háttérbe szorult fajta ismeretes, melyek közül hazánkban is előfordul jó néhány. Az ország szőlő- és borvidékeire a sokrétű, választékban gazdag borfauna jellemző, így mindenki megtalálhatja a szájízének legmegfelelőbb fajtákat.

A fehérborkészítés

A fehérborkészítés a szürettel kezdődik. A leszüretelt borszőlőt zúzzák, bogyózzák és préselik. A préselés során visszamaradt törkölyt (törkölynek nevezzük a préselés során a présben maradt héjat) vagy trágyának használják fel, vagy a pálinkafőzés egyik alapanyagát képezi, de kiváló parazsat adó fűtőanyag is lehet belőle, ha kiszárad. Préselés után a must erjesztő tartályokba, hordókba kerül, ahol megindul az erjedés folyamata.

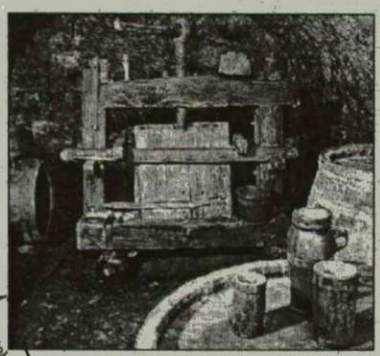

Ezek után megtörténik az első fejtés. Ettől a technológiai művelettől a bor további feldolgozása pincészetenként eltérhet, a közös az, hogy a bort fejtik, derítik, érlelik. A bor akkor kerül palackozásra, ha eléri a palackérettséget.

Fehérbor-szőlő fajták: Furmint, Szürkebarát, Hárslevelű, Cserszegi Fűszeres, Ottonel muskotály, Rizlingszilváni, Leányka, Rajnai rizling, Chardonnay, Sauvignon, Tramini, Zöld veltelini, Olaszrizling, Pinot Blanc, Juhfark.

A vörösborkészítés

A vörösbor feldolgozási és érlelési technológiája alapvetően különbözik a fehérborkészítés technológiájától.

A vörösborkészítés technológiája kötött, de a technológiai paraméterek borászatonként változhatnak. Amikor a vörösborszőlő szüretelhető, megkezdődik a vörösbor útja a palackérettség felé. A szüret alkalmával a pincészethez beérkezett szőlőt zúzzák, majd bogyózzák. E technológiai művelet egy berendezésen zajlik, a zúzó-bogyózó gépen. A szerkezet egyszerre végzi a zúzás és bogyózás műveletét. A gép szerves részét képezi egy törkölyszivattyú, amely képes a must és szőlőhéj keverékét a felhasználás helyére szivattyúzni. Esetünkben a felhasználás helye egy erjesztőkád vagy erjesztő tartály, ahol a mustot héjon erjesztik 5-14 napig. Erjesztés után a préselés művelete következik. A kipréselt bort érlelik, kezelik, és ha elérte a palackérettséget, palackozzák.

Vörösbor-szőlő fajták: Cabernet Franc, Kékfrankos, Cabernet Sauvignon, Merlot, Zweigelt, Oportó, Kadarka

Rózsa László

tu.webradio.hu

„Egy maroknyi elmebeteg a Pannon Rádiónál"

Nyers állásfoglalás – Czutor Zoltán alattomosságról, gyűlölködésről és a tisztességről

Talán sokaknak furcsának tűnik, hogy olyan módon tiltja le egy zenekar a saját számait, mint ahogyan ti (és még nagyon sokan) tettétek a Pannon Rádió esetében. Honnan ez az erőteljes és határozott állásfoglalást mutató döntés, és milyen folyamatok, történések vezettek ide?

Amióta létezik ez a rádió, azóta ilyen viccek, tréfák vannak jelen ebben a szubkultúrában. Ha szórakozni akarunk, akkor néhanéha megkeressük ezt a rádiót, és hallgatjuk, de vannak ijesztő dolgok benne. Igazán nem is a rádióval önmagával van baj, mert szerintem mindenki csinálhasson olyan rádiót, amilyet akar. Mindenki négerezhessen meg zsidózhasson úgy, ahogyan akar. A nagy baj azonban az, ami alattomos, ijesztő dolog, hogy a hatalmon levő politikai vezetők ettől nem határolódnak el. Ha pedig ők nem teszik ezt meg, akkor valakinek ezt el kell kezdeni. Egy maroknyi elmebetegnek lehet az passziója, hogy olyasmit csinál, mint a Pannon Rádiónál...

Ez igaz, de nem szabad párhuzamot vonnunk olyan dolgok között, amelyek nem feltétlenül állják meg a helyüket. A Pannon Rádió nem túlságosan rokonítható a kormánnyal, sokak szerint bizonyítottan a MIÉP-hez kapcsolható financiális éra áll az adó mögött. Következtethetünk ebből arra, hogy egyértelműen MIÉP-állagú propaganda folyik?

Szerintem igen, de ez teljesen mindegy. Pártoktól függetlenül egyszerűen állandó gyűlölködés hallható. Nem olyan régen egy barátom a kezembe adta egy, a Népszava második világháború kitörése előtti valamelyik számát reprint kiadásban. Amilyen nyelvezete volt az akkori sajtónak (amely eléggé baloldali hangvételű volt), és amilyen közhangulat volt, az kísérteties módon hasonlít arra, ami most van. Gyakorlatilag úgy néz ki, hogy ismét kezdjük magunkat elszigetelni a világtól, mert a kormány, a vezetők oldaláról is csak a nacionalista gondolkodásmód figyelhető meg.

Ez pedig senkinek nem lesz szar, csak nekünk...

Ez nyilván sokkal mélyebben gyökeredző történet, én a többi zenekar nevében nem beszélhetek, de az biztos, hogy a Nyers a gyűlölködő, nacionalista hangnem miatt határolta el magát a rádiótól.

A szerzői jogi törvény ebben a kérdésben nem egyértelműen foglal állást. Ti ennek ellenére így döntöttetek...

Nyilván itt nem ez a lényeg. Ha nagyon akarnak, játszhatnak Nyers dalokat, de az a fontos, hogy tudassuk a közvéleménnyel, hogy mi ennek nem örülünk, és nem akarjuk ezt. Egyébként sem játszották a számainkat túl gyakran, sőt, az Anima Sound System-et talán egyszer sem, ennek ellenére a szegedi koncertplakátjainkon már

Szemét az éterben – A Pannon Rádió

2001. március 9.

Az Országos Rádió és Televízió Testület (ORTT) döntése alapján rádiófrekvenciához jutott a Gidófalvy Attila rockzenész által alapított Gidó Média Kft. A 99,5-ös frekvencián működő rádióadó a Pannon Rádió nevet kapja.

A rádió sajtóközleménye szerint az adó a magyar zenének ad teret. Ez nem jelent problémát, hiszen a zene nem lehet sem nacionalista, sem gyűlölködő, sem gusztustalan cselekedetekre uszító, míg ezzel szemben a műsorvezetők stílusa, a szerkesztők legtöbbször érthetetlenül elfogult, kirekesztő és bizony nacionalista megnyilvánulásainak sorozata az. Ez összeegyeztethetetlen a tisztességes és objektív újságírással, a szélsőséges politikai irányultság a médiatörvénnyel, az egész ocsmány cirkusz pedig a magyar köztársaság alkotmányával.

2002. február 12.

Hat zenekar után (Anima Sound System, Kispál és a Borz, Másfél, Nyers, Pál Utcai Fiúk, Kimnowak) újabb hatvan előadó és együttes jelezte, hogy felszólítják a Pannon Rádiót, ne játssza a jövőben dalaikat. A nyilatkozat aláírói jelzik, lépésükkel azzal a hat zenekarral helyezkednek közös álláspontra, amelyek tíz nappal ezelőtt fordultak e kéréssel az adó vezetőihez, mivel szerintük a Pannon Rádió hangneme „kirekesztő, nyíltan rasszista, antiszemita". Az újabb aláírók is úgy érzik, a Pannon Rádió az általa játszott magyar zenekarokkal, előadókkal próbálja hitelesíteni mondanivalóját, ám nem akarják, hogy dalaik a gyűlöletbeszéd kontextusában elhangozzanak, mivel vállalhatatlannak tartják az adó „közlendőjét".

Mindezeken kívül a tulajdonosok között is visszásságok és gazdasági stiklik ütötték föl a fejüket, amelyeket az ORTT vizsgál, ám úgy tűnik, nem elég hatékonyan. A művészi érték, az objektív és pártállástól független tájékoztatás, mint ama bizonyos túl nagy számú bába között a csecsemő, eltűnt, de itt maradt helyette a szánalmas és hányingert keltő gyűlölet. Kell ez nekünk?

tu.webradio.hu

megkaptuk, hogy „Bézbólütős bunkók" (ez utalás arra a MIÉP-es képviselőre, akit megvertek, pedig most az MSZP-re és az SZDSZ-re akarják kenni)...

Fél évvel ezelőtt már beszélgettünk arról, hogy talán ideje lenne egy, a nagy (major) kiadók helyett létrehozni egy független hanglemezkiadót, amely funkcionálna tehetséggondozóként és baráti társaságként is, és végre tisztességes viszonyok között lehetne lemezeket készíteni és terjeszteni. Ez talán kiküszöbölné az ilyen gusztustalan problémákat is, nem ?

Mindenképpen megérné egy olyan kiadót csinálni, amely az összes, ebben a világban mozgó zenekart összefogná, és ez nem is kevés közönséget is jelent, hiszen a mai magyar, fiatal értelmiség döntő része mellettünk áll. Országos szinten nincs semmilyen szervezet vagy rádió, amely ennek a rétegnek működne, és ezért már régen a terveink között szerepel egy ilyen szervezet létrehozása.

Egyébként az lenne az igazi megoldás, hogy a multinacionális kiadóknak meghagyni ezt a germán popzenét, amit nyomnak, és csinálni egy teljesen más kiadót, ami a tisztesség elvén működik...

Balogh Tibor

Üstökös

(Vagy inkább hullócsillag?) – 2. rész

Az általam látott műsor az All for love szárnypróbálgatásaival foglalkozott. Az együttes élete tagonként és összesítve, reggeltől estig, valamint maga a lemezszerződés, és az ezzel kapcsolatos kötelezettségek bemutatása volt a szerkesztők célja, amelynek megvalósítása, nyugodtan mondhatom, sikerült is. Eszméletlen, hogy mennyit dolgoznak ezek a sikerért. Ha mondjuk a napi nyolc óra munkát felosztjuk, akkor ők ebből négyet táncórán töltenek, kettőt a fitnesz klubban és konditeremben, kettőt pedig énekórán. Mint a műsor végén megtudtuk, az utóbbi amellett, hogy nagyon unalmas, még fárasztó is, de hát a kötelezettség az kötelezettség. Végül is a zenész szakma már csak ilyen... Az együttes tagjainak tehát az unalmasan fárasztó énekóra mellett főként táncolni és edzeni kell, hiszen akár egy pár dekagrammos fölösleg is ronthat a színpadképen, ami a siker akadálya lehet, az optimális súly elérését tehát komolyan kell venni, meg aztán a fotókon is hogy mutatna...

All for love

Amúgy az All for love-val nincs semmi baj. Táncolni tudnak, és jó kondiban vannak, az éneklés meg úgyis másodlagos, nem olyan fontos, majd kikupálódnak. Ezúton is üzenem: Hajrá! Majd csak eltelik az a két óra amellett a csúnya zongora mellett...

A lényeg tehát az, hogy a zenei élet a lehető legtökéletesebb mederben folyik, és nyugodtak lehetünk, hogy egyhamar nem is fog változni, legalábbis nem döntő mértékben. A műsor láttán azért mégis eszembe jutott az a sok tehetségtelen balf*sz, aki nap mint nap órákat gyakorol a hangszerén, fitnesz klub helyett zenekari próbákra jár, súlyok helyett erősítőket, mélynyomó ládákat emelget, hogy minél igényesebb hangzás kíséretében tudja bemutatni közönségének (Mik vannak? Valaki még meghallgatja?) azt a zenei munkát, amelyet a lelkéből facsart ki hangszerén keresztül. Lám, mégsem viszik semmire, pinceklubok martalékává válnak anélkül, hogy akár egy demo felvételt elkészítenének. Hány, de hány ilyen ember van... De nem születhet mindenki ízig-vérig tehetségesnek. De azt mondom, fel a fejjel! Ha bárki is úgy érezné, hogy inkább ebbe a kategóriába sorolható, és nem sztárnak született a fitnesz-énekesek kasztjában, akkor annak azt javaslom: dobja a sarokba a hangszerét, elevenítse föl alapfokú ének-zenei tanulmányait, aztán irány a fitnesz klub meg a táncóra, és elhiheti: Kozsó és a Warner Music Hungary tárt karokkal várja!

Kocsi Lajos

hu.webradio.hu

Ne sirass engem

Luther Allison

Életünk apró tüze sokszor véletlenszerűen el-ellobban, van, aki túléli, van, aki nem. Ez idáig amellett, hogy közhely, természetesen igaz, de talán megengedhető még egy analógia.

John Mayall mondotta volt valahol, hogy a blues a legőszintébb zene, és talán jól fogalmazott. Érzelmileg felfűtött, dögös, lenyűgöző és sokszor végtelenül esendő harmóniákról, dallamokról van szó, amely a szövegvilágot tekintve szerves elegyet képez.

Minden évben megrendeznek egy blues fesztivált Chicago-ban, a nagyvárosi blues hazájában, azaz a nálunk talán ismertebb nevén az elektromos rhythm & blues bölcsőjében. 1995-ben, a tizenkettedik Chicago Blues Festival kapcsán, a Chicago Sun-Times vezércikke így kezdődött: *„Minden itteni blues fesztiválnak van egy hőse. Tegnap, a koncertsorozat első estéjén, mikor a színpadra lépett Luther Allison, egyenesen egy párizsi koncertjéről érkezvén, és megszólalt a Soul Fixin' Man, kb. 150.000 ember üvöltött föl, hogy „gyújts fel bennünket"... Lenyűgöző és hiteles gitárjátékával mindenkit lehengerelt a nagyvárosi blues egyik kiemelkedő előadója."*

A rangos chicago-i napilap nem hiába használ ilyen erősen pozitív motivációt, mert Luther Allison valóban elementáris erejű előadó volt.

1969-ben tűnik föl kísérőgitárosként, és 1972-ben a MOTOWN-nál (csak fekete zenéket megjelentető hanglemezkiadó az USA-ban) megjelenik az első lemeze.

1997 augusztus 12-ig, halála napjáig, azaz durván 25 évig élt rendkívül szerényen közöttünk a legnagyobbak közé emelte gitártudása, és egy apró kis dolog, ami itthon talán kiveszőben van: a hitelesség. A világ számtalan pontján mutatta be azt, amit mi, fehér emberek csak hangzatos szlogen gyanánt alkalmazunk: *keep bluesin' alive.* Közel egy tucatnyi lemez és a föntebb említett chicago-i koncert felvétele őrzi a fájdalmas zsenialitást, a nyomasztóan eredeti hitelességet, valamint azt, amit egyszerűen csak *blues*-nak nevezünk.

Ajánlott albumok:

Soul Fixin' Man
Reckless
Live In Chicago

Luther Allison lemezei kaphatóak Magyarországon (csak meg kell keresni). www.lutherallison.com

BluesMan bluesman@fbi.hu

Letűnt idők árnyéka

Érdekes emberekkel tele van a világ. Elég csak végigsétálni az utcán, vagy eltölteni egy délutánt az egyetemi könyvtár épületében, és titokban megbámulni a sok érdekes könyvet olvasgató fiúkat, lányokat (mivel kutyákat, és egyéb teremtményeket nem engednek be, az alkalmazottak pedig szólnak egy idő után, ha meredt tekintettel fixírozza őket valaki).

Ezt azért írom le, mert egy héttel ezelőtt is így gondoltam, sőt, másfél hónappal ezelőtt is, amikor jelesül Csepregi Évát először kerestük meg azzal, hogy jöjjön el hozzánk Szegedre. Telefonok, fax-ok követték egymást, én pedig bőszen, a véres és forró szabadságeszmétől hangzatos frázisokkal készültem arra, hogy majd jól "kiugrasztom a nyulat a bokorból", és végre tiszta vizet öntök a pohárba.

Nevek és fogalmak, melyek valahol összetartoznak: peresztrojka, glasznoszty, Mihail Gorbacsov, dr. Erdős Péter és a demagóg szemléletű kulturális kirekesztés. Ezeknek ma már ilyen kontextusban semmi, de semmi értelme. Letűnt idők zenéje, egy más, vadabb kor elkorcsosult igényformálása, amelyre ma már senki sem kíváncsi, és a CPG csótányevő kompániája is csak egy dokumentumfilm erejéig dugta ki a fejét a közvélemény hullámverése fölé.

Csepregi Évával folytatott beszélgetéseink során ez kiderült, és az is, hogy a szőke hajzuhatag alatt egy érző nő, minden bizonnyal nagyszerű anya és legvégül igen szórakoztató személyiség lakozik, aki előtt a tisztesség értékrendjét alapul véve meghajtom a fejem.

Jobb ez így mindenkinek.

Balogh Tibor

ru.webradio.hu

To mega Therion

Az európai fémzenei életben az északi csapatok rendelkeznek már régóta a legnagyobb jelentőséggel. Ezúttal is egy kiemelkedő zenekarról fog szólni rövid beszámolóm, tágabb értelemben egy árnyaltabb vonal kialakulásáról a műfajon belül.

A Therion nevezetű zenekar 1988-ban alakult, Svédországban. Rengeteg tagcserén esett át, stílusa is folyamatosan csiszolódott az elmúlt csaknem tizenöt év alatt. Ennek eredményeként beszélhetünk végül a kilencvenes évek egyik stílusteremtőjéről. A bevett szokás szerint a fiúk vérhányós death metállal indítottak, ez tisztult le a későbbiekben. Az igazi fejlődést a *Lepaca Kliffoth* (1995) album hozta meg. Itt már megjelent egyfajta komolyzenei jelleg, női ének. Elkezdődött egyfajta előremutató törekvés, amelyet a későbbiekben „szimfonikus metálnak" neveztek... A nagy áttörést a *Theli* (1996) nevezetű album hozta meg, amely nekem személy szerint azóta is a kedvencem tőlük. Ezen az alkotáson már minden a helyén volt: a kórus hangzása, a szintetizátorok, az enyhébb, heavy metálos – de rendkívül ideillő – dallamok. Ezt az albumot követően már végigkíséri a Theriont a rá jellemző profizmus és egyedi hangzásvilág. A *Vovin* (1998) album egy kicsit túl nyugodt, kevésbé karakteres alkotás, bár ez a saját véleményem. A *Deggial* (2000) már ezzel ellentétben egy meglehetősen egyedi és sötét alkotás lett, amit ugyan nehéz azonnal befogadni, de mindenképpen emlékezetes darab. (Különösen tetszett róla az „O Fortuna" egy végre kevésbé felejthető feldolgozása!) A legutóbbi pedig a *The secret of the runes* (2001), ami szintén kifejezetten remekmű. A monumentalitás, a nagyzenekari hangzás és az összetettség mind jellemzi ezt a zenekart. A frontember, Cristofer Johnsson szerint az együttest ért hatások az angol Celtic Frost-tól is származnak, de leginkább Wagner munkásságát dicsérik. A Therion varázslata leginkább a komolyzene és az igényes metál keveredéséből fakad, amit csak növel a rengeteg ősi, mitológiai téma és az érzésvilág, amit ezek kiváltanak.

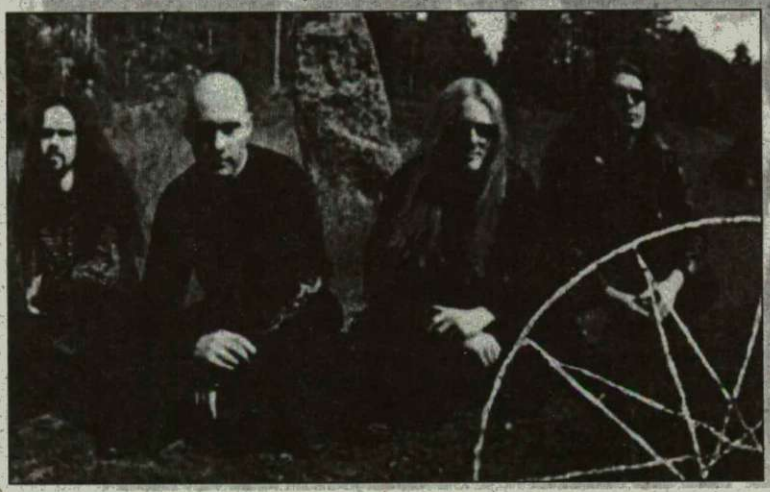

Kis hazánkban adott koncertjeik szabályosan élményszámba mennek. Cristofer legtöbbször jobban élvezi a magyarországi koncertjeiket, mint akik a színpad előtt állnak... Ennek persze megvan a hatása a nézőkre is. Egyszóval itteni koncertjeik fergetegesek. (Talán ezért is fordulnak meg itt ilyen sűrűn.)

Pusztán megjegyzésképpen hadd tegyem hozzá, hogy aki szereti a Therion zenéjét, az biztosan hasonlóképpen fog érezni a Nightwish-sel, a Haggard-dal, vagy akár a tiszta középkori zenét képviselő Die Verbannten Kinder Eva's-szal kapcsolatban is.

Blackie

Krómozott gót acél

A szimfonikus heavy-metal

Kezdetben volt a ritmus, tanítják az ének-zene tanári képzés elején intézményünkben. Ez igaz, de nem sokkal később loboncós, alacsony homlokú és tekintélyes állkapcsú ősünknek felderengett, hogy ha nagyobb pofont oszt ősanyunak, magasabb hangon szólal meg gyönyörű arája. Bár innen azért több lépés vezet a szimfonikus zene és a heavy-metal keresztezéséhez, de kezdjük ott, amikor a progresszív rock mamutjai (pl. az Emerson, Lake and Palmer, vagy az a bizonyos Syd Barett-féle Pink Floyd) föladták, jöttek a különleges mutációk. A hard rock és a lassan modernizálódó punk összemosódása, a „fém" egyértelmű megjelenése, a germán trash, majd a heavy metal.

Talán gyors átmosódásnak tűnik, de innen már csak egy lépés volt a szimfonikus muzsika, a klasszikus hangmenetek, zenei eszközök és az igazi heavy metal házasítása. Zenei füllel kifejezetten érdekes, egyébként az idegrendszert erőteljesen stimuláló muzsika: vagy bejön, vagy nem, de létezik.

A szerk.

Moszkva tér

egy furcsa monológ a film rendezőjétől, Törökferitől

Óvodában szekrény volt a jele, talán ez volt az egyik első parája, mert félt eme bútordarabtól. Azóta sem nőtte ki különös félelmeit és kétségeit, bár zsebében van már egy rendezői diploma, és munkája nyomán megszületett több kisjátékfilm, és elkészült első nagyjátékfilmje, a Moszkva tér, amely három díjat nyert a tavalyi Filmszemlén.

Február 26-án láthattátok a TÁK-ban a filmet, a vetítés utáni beszélgetésből próbálok most átadni néhány fontosabb pillanatot.

De ne lepődjetek meg, mert nem egy szokványos interjút olvashattok, a beszélgetésen ugyanis mielőtt feltettük volna első kérdésünket, Feri elkezdett mesélni...

A FŐISKOLÁRÓL

Nekem szerencsém volt a főiskolán, mert a tanárunk, Simó Sándor, fejébe vette, hogy a végzős rendező szakosok ne csak megkapják a diplomájukat, hanem legyen lehetőségük forgatni is. Negyedik végére írnunk kellett egy nagyjátékfilm forgatókönyvet, s ötödévben lehetőség volt forgatni. Tavaly Hajdú Szabolccsal tudtuk filmre vinni elképzeléseinket, idén pedig még három osztálytársam elkészült első nagyjátékfilmjével. Tanárunk megpróbált ezekhez pénzt teremteni, elve ugyanis az volt, hogy a magyar film halott, mert a moziba járó közönséghez nem szólnak filmek. A fiatalokat azért támogatta, hogy végre az érintettekről is meséljenek az alkotások. A sors furcsa fintora azonban, hogy tanárunk már nem is láthatta ezeket a filmeket, mert belehalt.

Úgy veszem azonban észre, hogy valami megmozdult, ma már nem ciki magyar filmekre moziba járni, kicsit nyitottabbak az emberek.

Azonban Simó Sándor akaratán és kapcsolatrendszerén múlott, hogy sikerült filmeznünk, most, hogy ő meghalt kisebbek a sanszaink. Nem akarok politizálni, de kell egy felső akarat is, hogy filmezhessünk, s ne csak propagandafilmek születhessenek...

A FILMRŐL

Most pedig inkább mesélek arról, hogy ez egy önéletrajzi film, kitaláltuk, hogy a mi kamaszkorunk mennyire érdekes, mi még a múlt rendszerben jártunk gimibe, tudtuk előre az érettségi tételeket, hamisítottuk a vonatjegyeket, jártuk Európát, különös haverjaim voltak, s a Moszkva tér egy furcsa világ. Osztálytársaim és tanárom is támogatta az ötletet, de a bökkenő ott jött, hogy az élményanyagot, ami mozaikszerűen megvolt le kellett kerekíteni, kicsit változtatni, egészet alkotni.

Természetesen én is benne vagyok a filmben, legtöbb a főszereplőben van belőlem, de én azért nem vagyok annyira töketlen, mint az a srác, meg akkora paraszt sem vagyok, mint a Kigler. Velem történtek meg szituációk, de ezek nem illettek egy karakterre, ezért szétszórtam azokat. Egy filmben tisztábban kell fogalmazni, én egy identitászavarral küszködő fiatalról szerettem volna filmet készíteni, aki sodródik a világban, nem tudja, hogy kihez csapódjon, kit szeressen, Őt nem lehetett negatív szituációkba helyezni.

Ez a film kicsit kiábrándult, a végén a narrációval elmesélem a szereplők sorsának alakulását, ez egy érettségi tabló is akart lenni, mert elég nagy rálátásom van az elmúlt évekre, és nem vagyok boldog attól, amit tapasztalok, amit látok az országban. Sok haverom meghülyült, beleszálltak a nagy lóvéba, belehaltak a heroinba, most minek örüljek, persze van, aki boldog, és megtalálta a helyét. Nem lett volna azonban igazi, ha a film végén hurrázok.

A FIATAL-FILMESEK PARÁIRÓL

Lehet, hogy az nektek most jól hangzik, hogy filmrendező vagyok, de beledöglök, ha megcsinálok még egy ilyen filmet és erősen gondolkodom, hogy van-e értelme. Súlyos kompromisszumokat kell kötni. Dilemma, hogy a rendezők a megélhetésükért mennyire kurvuljanak el, alapkérdés, hogy csináljunk-e reklámot. Kurvaság a reklám, de ennél nagyobb a mindenkori hatalom talpnyalójának lenni, és szívni az adófizetők pénzét. A megélhetésem érdekében én inkább reklámokat forgatok. A nagy para emellett az, hogy miután kemény kompromisszumokkal megteremtetted magadnak a biztos megélhetést, meg kell tartanod, hogy az agyad ne szálljon el teljesen, mert még filmezni akarsz. Ez egy skizofrén helyzet, nem tudom, hogy ezt összse lehet-e egyeztetni. Játékfilmből ma nem lehet megélni.

TÖRÖKFERIRŐL

Szóval, mint említettem már első parája a szekrény volt, aztán belemerült az életbe, gimiből kirúgták, utolsó csepp, hogy eldobott egy széket. Ma fiatal rendező, két gyermek édesapja, parákkal, dilemákkal, ötletekkel, s egy remek nagyjátékfilmmel, amivel magának bebizonyította, hogy tud történetet mesélni, nekünk nézőknek pedig sok-sok kellemes percet szerzett.

Talán most rajtunk, nézőnkön lenne a sor, hogy bebizonyítsuk a fiatal rendezőknek, hogy a sok kompromisszum ellenére érdemes forgatni, mert szeretjük filmjeiket, megnézzük, s megjegyezzük azokat.

A beszélgetés egyébként nem volt ennyire pesszimista, de valahogy ez jött le belőle, volt még sok történet, de talán ezek súlyosabb dolgok. Szóval valami nagyon nincs most rendben, de talán ehhez is felnövünk egyszer...

Varga Györgyi

tu.webradio.hu

Bambulás a villódzó vászonra

Filmszemle. Harmincharmadik.

Budapest, Corvin Filmpalota.

A szervezés hiányosságai és a politikai hercehurcák végre nem árnyékolták be a filmes ünnepet. Nem kellett a Kongresszusi Központban szorongani egy kisteremben, projektorról filmet nézve és nem szóltak bele abba, hogy hogy nézzen ki a logó, ami nekem egyébként nem jött be, de ez szubjektív.

Teli volt minden sajtó, hogy hurrá és itt vannak az elsőfilmesek, a fiatal generáció, sok a film, működik a magyar filmgyártás. Ez persze nem teljesen igaz. A fiatal elsőfilmesek csapatában ott nyomulnak a negyvenes arcok is, a filmgyártás még mindig nem támadt fel, a munkák közül pedig jópár tavalyról csúszott át ide. De elég ennyi a kesergésből!

A díjak jól tükrözik a szakma hozzáállását. Ez persze nem megkérdőjelez, csupán utal. A *Kísértések* (Kamondi Zoltán) és *Az Utolsó Blues* (Gárdos Péter) új formákat, új mesélési stílust hozott be, működik is tőle rendesen mindkettő. A *Kísértések* amatőr színészei, főként a roma kislány, mindenkit lejátszanak a vászonról. Az érzés olyan, mintha tényleg ott lennénk mi is. A sztorit nem lövöm le, de technikailag szépen és indokoltan váltakoznak a fekete-fehér és a színes képsorok. A várt Szerelem utolsó vérig viszont akkorát bukott, mint hosszútávfutó a horgászbotban. Igazán csak egy baj van vele, hogy ebben a formában elkészült. A suta történetet ráadásul még sikerült agyoncsapni Presser Gábor és a tüc-tüc zene váltakozásával, amitől nagyon cikl lett az egész. Szegedi vonatkozása ellenére is nagyon utáltam. A leggázosabb jelenet: Füge barátnője egy fotózáson úszik egy feszített víztükrű medencében. Szülinapja van, kap is ajándékot. A medence széle felé úszik, ahol egy feszített képernyőjű (nagyon nagy) televízió épp a WTC füstbe öltözött épületeit mutatja. Happy Birthday! – villoghatna a felirat, de sajna nem, csak a lány döbbent arcát látjuk. Sajnos van még néhány hasonló.

Díjat kapott a *Fény hull arcodra* című novellaadaptáció is. A képek rendben voltak az Erdélyben játszódó filmben, de a történet és a hossz nem. Másfél órán át nem történt semmi. Az egészből 15 perc kemény kisjátékfilmet lehetett volna vágni, akkor talán nem kapunk röhögőgörcsöt az indokolatlan mátrixos képeken (a történet 1849-ben játszódik), de így inkább unatkoztunk. Ha egy nő azt mondja egy férfinak, hogy „Magát még le sem fürösztöttem!", ráadásul tudjuk, hogy némi szexuális feszültség már van közöttük, akkor egyértelmű, hogy az ügyből nem lehet más, mint szex. A jelenet kb. egy percet érne meg fürösztéssel együtt, de hat percig (ezalatt egy normál filmben két konfliktus oldódik meg) tart és még igazán szépnek sem mondható. A film nálam az öncélúság kategóriájában második helyet kapott. Az első Lugossyék filmje lett, ami Gryllus Dorkával domborít, de olyannyira művészieskedő amennyire felesleges. Egy performance (merthogy azon alapul a képzuhatag) filmen amúgy sem túl érdekes, pláne ha piros festék folyik ki egy álpúpos egyénből. Ehhez még hozzájön, hogy egy egyszerű házikamerával vették fel, technikailag egyszerűen katasztrofális. 45 perc után a közönség fele távozott. Nem bántuk meg. A büfében finom palacsinta várt ránk.

A szemle nagy elvi vesztese és gyakorlati győztese Herendi Gábor: *Valami Amerika* című filmje. Semmilyen díjat nem kapott, mert ez inkább közönségfilm (bár amelyik filmnek nincs közönsége megkérdőjelezi önnön filmségét), s mert nem a búval bélelt nagy magyar fájdalomról szól, hanem mer profin laza lenni. Még közönségdíjat sem kapott. Az egyszerű mozinéző azonban nem foglalkozik a szakmai zsűrivel. Jegyet vesz a filmre és elmondja az ismerőseinek is, hogy jó. A legnézettebb magyar film lehet belőle. Drukkolunk neki, van benne báj, pozitív és profi, még ha néhányan azt mondják, hogy ez nem igaz. Szerintem most a közönségnek van igaza.

Molnár Péter

Az ő gyökerei, az ő hajtásai

Az amerikai nők hibátlan, elegáns karcsú termetének egyetlen titka az
Amerikai fogyasztó-fűző
(Rubber reducing corset)
mely elismerten a világ legjobb fűzője, pompás alakot csinál s ámellett fogyaszt, naponta megakadályozza a felesleges zsírrétegek lerakódását
FEDÁK SÁRI
Amerikai divatkülönlegességek
Ugyanott amerikai férfi-, női és gyermek-alsóruhák, tisztaselyek
Tekintse meg! Vásárlás nem kötelező!

Kedves Olvasó!

Szégyen, nem szégyen én meg voltam győződve róla, hogy az ilyesfajta reklámfogások az utóbbi 20 év termései. Az 1927-es Színházi Életeket lapozgatva azonban ilyen s hasonló képekre bukkantam. Meg kell, hogy mondjam őszintén megdöbbentettek. Mert hát ugye, azt már megszoktam, hogy tehetséges magyar színészek, nagy színpadi szerepekkel a hátuk mögött, eladják magukat egy tekercs WC-papírért vagy jobb esetben egy tubus fogkrémért. Na, de azt nem gondoltam volna, hogy ennek a módszernek már szinte „hagyománya" van. Tehát hosszú idő óta, időről-időre visszatérő valami, mely kapcsolódik valamihez. És hát valljuk be őszintén, Fedák Sári a maga kis fűzőjével sem az a bizonyos mai csirke. Ha jól számolok cirka 123 éves lenne! Azt azonban még mindig nem értem, hogy mi vihette rá az akkori Király Színház majd később az Új Magyar Színház vezető színésznőjeként, hogy ehhez az igen bugyuta, de rendkívül bájos szöveghez adja nevét, (képét)!

A nem kevés erénnyel s tehetséggel megáldott hölgy ugyanis Rákosi Szidi színésziskolájából (GNM színitanoda ma!) kikerülve hipp-hopp az ország s később Bécs, Berlin, London és Párizs kedvence lett. Többségében zenés színjátékokban játszott annak ellenére, hogy állítólag gyenge énekhanggal rendelkezett. Ezt azonban kompenzálta lehengerlő egyénisége, mely szerepformálásait is áthatotta. Visszatérve ehhez a remek korabeli képes-reklámhoz, csak annyit fűznék még hozzá, hogy érdemes hosszas és alapos tanulmányozás alá vetni a szöveget, majd a hozzá tartozó illusztrációt is.

Én megtettem, és így már csak egy kérdésem maradt: Ha így festett fűzővel (ami ráadásul még fogyaszt is), milyen lehetett nélküle?

A boszorkányos tánctudású temperamentumos szubrett (francia szó, fiatal, talpraesett, szókimondó női szerep operettekben) Orosz Vilma, szintén Rákosi Szidi iskoláját végezte el. Sokáig játszott a Győri Színházban, majd később a pesti közönséget bűvölte el! S ha a képet jól megvizsgáljuk, talán volt is mivel!

Most egy éles kanyarral kicsit komolyabb vizekre eveznék. 2002. február 4-én kis hazánk megint kevesebb lett egy zseniális művésszel. 88 éves korában elhunyt Lukács Margit, a nemzet színésze. 1937-től tagja, majd '89-től örökös tagja volt a Nemzeti Színháznak.

Lukács Margit

„Királynői megjelenése, zengő orgánuma, a Nemzeti Színház legjobb hagyományait idéző szép színpadi beszéde, klasszikus drámai hősnők megformálására predesztinálták."

Színháztörténetileg egyedülálló alakítást nyújtott *Antigoné*ként, Éva megformálásában Madách drámájában csakúgy, mint a *Csongor és Tündében* az Éj királynőjeként.

Friss hír: 15 hónap alatt 15 és fél millió forintból elkészült a Nemzeti Színház teljes repertoárja. Most már minden csak a március 15-ei díszbemutatóra vár, mely – nem meglepő módon – Madách Imre: *Az ember tragédiája* lesz. Lucifer szerepében Alföldi Róbertet láthatjuk, Ádám szerepében Szarvas József jeleskedik majd, míg az egyetlen női szereplőt Évát, Pap Vera alakítja.

"A színházban ugyanis gyermekek ülnek. Gyermekek, sőt csecsemők. Felmegy a vasfüggöny, megvillan a fényszóró a vörös bársonyon, s a nézőtéren abban a pillanatban ezer tátottszájú csecsemő ül, akik várják a csodát."
/Márai S.: A színházról és a nézőkről/

A nagyközönség számára azonban csak 16-án nyílnak meg a színház kapui, mert a nemzeti ünnepre eső premier állami esemény. Jegyek váltására kizárólag a Blaha Lujza téri szökőkútnál (gombánál) nyílik lehetőség. A színjátszás kezdeteit felidéző szekéren illetve a korhű ruhába öltöztetett hostessek által, minden nap 10-18 óráig. Havi 20 előadást terveznek a légkondicionált színfalak közé, ebben az évadban látható lesz még *A vihar* és a *Requiem* című darab. A színházba 19.30 után érkezőket – mert, hogy ekkor kezdődnek az előadások – már nem engedik beülni, majd csak a szünetben. Ők az előcsarnokban elhelyezett kivetítőn keresztül követhetik az előadást!

Végezetül egy kis helyi áttekintés röviden: márciusban két premierrel várja a Sz.N.Sz. a kedves közönséget. Március 8-án Mozart *Figaro házasságát* mutatják be, március 16-án pedig Valló Péter rendezésében és Korognai Károly színpadi szereplésével Csáth Géza: *A Janika* című darab bemutatójára kerül sor. A Pinceszínház & Művész Kávéző művészei sem tétlenkedtek az elmúlt hónapban. Ennek legszembetűnőbb bizonyítéka, hogy március 22-től egy új, vidám, zenés darabbal várnak minket sok szeretettel!

Jó szórakozást!

Szilcz Eszter

Orosz Vilma Bieber-féle házi evezőkészüléken evez

Krónikás beszély Óperenciántúl pusztulásról

Előadja egy műanyaggitáros krónikás

EGYSZER volt, hol nem volt, ugye az Óperencián túl, meg minden, ami kell egy jó kis meséhez, zöldleveles rengetegerdő mókusokkal fönn a fán, dimbek-dombok a rózsaszín felhők alatt és fölött, na meg a három, hét, tizenkettő (talán sárkány, de lehet, hogy csak kastélytorony, esetleg kakukkosóra, vagy talán griffmadár). Konklúzió: három griffmadár, este hétkor, az éppen kissé maga alatt lévő kakukkosóra 12-t ütése után útra kelt a kastélytorony alatt lévő hq-ból.

Tűz, tengeren át, 12 óra siklórepülés után megérkeztek a XXI. századba, de ekkor már csak ketten voltak, és nekik sem volt már kedvük semmihez, de főként ahhoz nem, amiért voltaképp jöttek. Elhatározták hát, hogy megpihennek kicsit. Egyikőjük felvette a varázslatos John Matthews, másikójuk a varázslatos Brian Matthews nevet. Majd elmentek világot látni, a két griff bejárta Kenyát és Zimbabwét. Vettek napszemüveget és két doboz sört az üvegházhatás ellen. Kihívtak versenyre egy aberrált vadászrepcsit, fejenként tíz kiló amfetamin segítségével jól kengyelbe verték. Fölszedtek két jó kis csirkét, új fajt teremtettek kevesebb mint egy óra alatt.

Már kezdtek fulladozni, ahogy az idő szorította nyakukat, hátuk meg ropogott a rájuk rótt teher alatt, de a pirgipörgős élet, amit megismertek, franyesz bejött nekik, nem akarództak abbahagyni. Maradtak hát még egy idejig, United Statesbe mentek, vettek hambit, ittak cólát, megnéztek egy filmet a Hollywood Multiplexben, de a popcornt kurvára nem tudták megenni, irány a plasztikai sebészet dento-implantációs osztálya, aranyfogsort építettek be nekik, mindezt ingyen. Mindent ingyen kaptak, ha az adott kiszolgáló elég gentle/wo/man volt, de azért Hungaryba ki kellett fizetniük a gulyást, hiába érveltek, hogy elismert tagjai a magyar mese- és mondakincsnek, nagy ívben nem foglalkozott vele az a csárdabeli tenyértalp, s csak egy éppen arra járó nagyvonalú ornitológusnak köszönhették további lélekjelenlétüket.

El is húztak melegebb éghajlatokra, egyenest Ázsiába. Itt sok éjszakát átmulatoztak, az egyik után elhatározták, hogy meghágják a Mount Everest-et. Három óra múlva ott voltak. Néztek, néztek a beláthatatlan távoli messzeségbe, de nem láttak semmit. Egy óra múlva, mikor a felcsillanó első/lágy/aranyszín/selymes napsugár széjjelfagyott orcájuk felületét végigsimította, az egyik megszólalt:

– Én vagyok a fény.

A másik így reagált:

– Én vagyok az erő.

Majd Brian és John Matthews együttesen szólt:

– Vasszmoking.

Végül Brian Matthews:

– Indulnunk kell a francba!

A lényegre tapintottak, az Óperenciántúliak már tényleg kezdtek unni valamit, hatalmas villám sújtott a Mount Everest csúcsára, leégett farkukat azóta sem heverték ki, és intő jelként hordozzák örökkön-örökké.

Szóval egy szőke nő, zöld szemmel. Hol is láttak ilyet? Abban a bunkó országban, asszem. Szálltak egyenest Hungaróba, és meg sem álltak a Zöldszemű Szőke ajtajáig. Nekirepültek a csengőnek, nyúzott arcú szőkeség nyitott ajtót. Egyszerre szóltak:

– Most pedig velünk jössz a fénybe, ha kell, erővel viszünk

– Bánomisénbarmok.

Így megegyezvén hátukra kapták a Z. Sz.-t, és vitték át a tengeren, bele a mókusos, rengeteg zöldlevelű erdőbe, rózsaszín felhőkbe, ahol három hét, 12 óra múlva megszűnt minden.

Nos, nyájas olvasó, valahogy így éneklék meg az műanyaggitáros krónikások Óperenciántúl halálának különös körülményit.

Maczelka Csaba

Lélekmorzsák

Engedjetek el

Csak az ajtót
Mutassátok, hogy
Ahova esztelen betörtem
Onnan hadd meneküljek!

Ne kössetek a
Szív oltáraihoz,
Ne öntsétek nyakamba
Csókjaitokat!

József Imike

Forr a dalom (részletek)

Kifogy a toll
Elhagy valamit
Amit tintának hívnak

Mások félnek
És vonagló testeket
Gyúrnak az éjnek

Új és végtelen
Nincs ismétlés
Csak folytonos vándorlás

Liky

hu.webradio.h

Parti a javából

Különleges könyvélményekből sosem elég, főleg, amelyikben az élet nagy dolgai virágnyelven marcangolják az emberi elmét. Aki egy kicsit is őrültnek érzi magát és még a történelmet sem veti meg, lapozza fel Parti Nagy Lajos *Hősöm tere* című regényét. A rendszer által „kismértékben" befolyásolt regénykép megfűszerezve némi szatirikus hangnemmel, ehhez egy csipet skizofrénia és máris kész...

De mi? Az emberke, aki olvassa, vagy a történet? Mindenkinek magánszemélyként kell ebben a kérdésben döntenie, végül is demokrácia van vagy mi a manó?!

Arra azért fel kell készülni, hogy a könyv által felvázolt világban a galambok, mint Főfajtársak állnak a hatalom legfelső fokán, sőt elérkezett az az idő, hogy embereket operálnak át remekbe-szabott gerlicékké. A történet kiemelkedő egyénisége Tubica fővezér, aki a galambok között is, a galambdúc galambduce-ja nagyhatalmú címet viseli (jobban mondva szereti így hívatni magát). Hősök, akiket teremtünk magunknak, olykor visszacsapnak az arcunkba, kiváltképp, ha önmagunkkal állunk szemben. Elgondolkodtató ez az állapot, közben a „Nagy Testvér" figyel minket, irányítja silány kis életünk mindennapjait. Pedig Mi csak ki akarunk törni ebből a fránya szószból. A palomista mozgalom egy fontos eseményébe, a „Tisztabúza" ünnepébe csöppenünk, a helyszín egy Budapest nevű város. Tubica Cézár terrorfolyama alá keveredik az író maga, aki néminemű minőségi változáson megy keresztül testileg, amit részletesen meg is oszt az olvasóval. Humora fanyar, helyenként nyers és provokatív, de az első pár oldal után, ha belerázódtatok, emészthetővé válik. Ez a helyzet az, amikor nem tudok választani, hogy bevágjam a sarokba, vagy tovább faljam a betűket. Mégis, a rettegés ellenére is úgy találom, érdemes befogadni ezt a művet, mivel félelmetesen „igaznak hat", amit papírra vet Parti Nagy Lajos. Egy tanács még mielőtt beszereznétek, lehetőleg mellőzzétek pár órára az előítéleteiteket.

Ágóca

Kártyabetegség

Tükörbe bámuló idióta amerikai életet élő, magasztalós tevékenységet folytató, tünetekkel bíró betegség szállta meg az embereket. Olyan, mint a kártyabetegség egy kocsmában: szeletekre szabdalt lét lökte a gyengén muzsikáló szívet egy cigányhegedű halálballadát tépő hangjába. Az antialkohol rabjai a pultnál Laszt néven forgalmazott cigit szívtak. A dobozban egy szálat találtak mindössze, ami füstszűrőből állt csipetnyi dohánnyal, mely a meggyújtásnál szolgált hasznosan. Mire rágyújtott egy, a dohányzás szertartásáról még le nem szokott szenvedély nélküli beteg az egyetlen slukkra, már nem volt mit szívnia. Sokan tudták, hogy gatya nélkül mehetnek haza, hiszen a társasmagány a tévét javasolta kikapcsolódásra, mely a műsorokra kvalifikált házastársi agyakat már rég rabul ejtette. Sok játékos álszenvedéllyel nevezett az eleve elvesztett meccsre, mely meztelenül engedte őket haza néhány döglött sündisznót kerülgetve a központilag imidzselt sablonéletbe. Kártyabetegségből hazatérve, amikor a józan ész lapjainak a hátoldalát bámulva egy nem létező szerencsében hívő karikatúrák valójában, bontott sörszívük meg haránt szállítja a széndioxid-buborékokat, tudják, hogy van egy kétezerszázötös Lada, amivel bármikor elcsöröghetnek Nyugatra. Ott, befelé haladva az egyre nagyobb arányok vidékén, drasztikus illúzióktól mentes életet kapnak, ami annyit érhet az ott lévő nyertesek győzelmében, mint egy jól irányzott, merev lóhímtag a végbélnyílást rejtő testrészeik felé...

Szöveg Előd

Gábriel Garcia Marquez: A Szerelemről és más Démonokról

Marquez talán legismertebb művét, a *Száz év magány*-t olvasók táborát két csoportra lehet osztani. Az egyik az első lapoktól visszahőköl, dobja a könyvet jégre; oly elviselhetetlen a fülledtség a sorok, lapok között... közben a többiek, végighömpölyögve a száz évet, az író újabb műveire áhítoznak. Mert őket az áporodott szagú házak szobáin át, a kacskaringós, hosszú neveken túl, s a gyötrődő, szenvedélyes lelkeken is túl, megigézi az egzotikum és az áhítat. Mintha tényleg egy időtlen síkon létezne itt minden.

Szóval nem csupán egyszerű varázslatos sztorik ezek a Márquez-regények, ahol kis bonyodalom után sírunk vagy nevetünk a végén...

A Szerelem...-ben egymásba fonva létezik szent és profán valóság, fing, baszás, eretneküldözés, halálfélelem, afrikai mágiák, démonok, csodák... s a szereplőkben is ellentmondások, rejtélyek vannak: az orvos például, aki bolond, vén kuruzsló, vagy a bölcsek bölcse?, s a hajdani perszóna – üzletasszony anya, aki ma hörgő roncs, és a „kikezdhetetlen" pap, akit kikezd a szerelem démona... Az érzékiség és érzéketlenség elegyében, a kör közepén pedig egy tizenkét éves, földig érő hajú, ártatlan kislány, de nehezebb, rettenetesebb dolgokat kell átélnie, mint egy ráncos öregasszonynak.

Mindenkinek megvannak a maga démonai, félelem, hóbortok, vagy kéjvágy... fel kell ismerni ezeket, mert a sátán rejtőzhet akár édes, áttetsző álarc mögé is (ha van).

Szlanicsán Rózsa

tu.webradio.hu

Bűvös világ

II. rész

> *„A babonás ember a világot valóságra és csodára osztotta fel. Az ember csodából van, de a valóságban él."*
> *Hamvas Béla*

Boszorkányok pedig nincsenek? Ájájájj. Most mondjam, hogy tényleg nincsenek? Vagy voltak csak már meghaltak? Akkor hány évig élnek? Na jó, maradjunk abban, ha most már elkezdted, olvasd tovább! Mert sokat gondolkoztam, mi illenék a sorozatba elsőként: a szabadkőművesek, vagy a náluk is titkosabb rózsakeresztesek, vagy kísértetek, jósok, vagy álmok és gyógyfüvek? E világ, pontosabban „a" Világ oly bűvös, széles és hosszú! Kezdjünk talán szaftos és nekünk vicces **babonákkal**, ha nem bánjátok!

A *Szendrey-féle „babonaszótár"* nyomán tudjuk, hogyan is lehet felismerni a boszit: például szúrós szeméről, meg hogy fejét elfordítva lép be az ajtón – mert láthatatlan *szarva* van. A gyanú, hogy a faluszéli öregasszony vagy az utcán somfordáló girhes macska az, még nem elég. Bele kell szúrni a kilencedik lábnyomába egy tűt s ha valóban boszorkány az illető, moccanni sem tud majd. Felismerhetik őket a hozzáértők az *éjféli misén* is karácsonykor. Általában a *Luca nap*tól kell elkezdeni készülni minden boszorkányfelismerési eljárásra. A közismert lucaszékes módszerrel – a templomban ráállva lehet meglátni a szarvukat – vigyázni kell, mert ha nem szalad rögtön haza az ember, megrontják, szettépik, jajj neki. Szórjon mákot maga után, mert a banyának ezt mind fel kell szednie!

*Boszorkányszombat*on az este 9-kor kezdődő gyűlésen – mondja a *Fónagy-féle Mágia* – megcsókolják az ördög balkezét, ballábát, fenekét, nemiszervét, majd Isten és a szentek ellen való szónoklás, gyónás következik, és a jelenlévők bűnös kapcsolatra lépnek egymással és az ördöggel. Kakasszó utánig senki sem maradhat. A boszorkányok ha csak tehetik, ártanak, gyűlöletet szítanak, *rontást* hoznak emberre, állatra, a termésre, az időjárásra, stb. Az ördög meg is jelzi őket – az inkvizíciónak ezért is volt bűnjel a szemölcs vagy szeplő. Képesek repülni, alakot változtatni. Mindenféle állati, emberi testrészt, hajat, körmöt, vért, stb. felhasználnak bűbájaikhoz. A szertartásokon, pl. szerelmi és ártó varázslásokon, no meg a *beavatás*kor iszonyatos dolgokat művelnek, kedvenc csemegéjük a gyerekhús, akár bábukkal, szemmelveréssel is tudnak embert ölni. Ha közösen közlekednek, *bakkecske* fenekébe rudat dugnak, s arra ülnek. Létezik közöttük is *hierarchia*, így van köztük király, királynő, katonaság, káplár, szakács, pénztáros...

Megóv tőlük a *víz* (ld. *vízpróba*), dolgainkat *vas* edénybe zárjuk előlük, általánosan ismert ellenük a *vizelés* is. Nem utolsó sorban a *tükör*ről nem szabad megfeledkezni a boszorkánypörök csak nem akarták tizedelni a létszámot és szeánszaik, ünnepeik épp a keresztény ünnepek idejére estek! Az eszeveszett hadakozás mindaddig tart, amíg a tőlük való *félelem* el nem tűnik – azaz maga a félelem. S a tükör az, ami mindent ki-, át-, meg-, ellenünk fordít. Mindenki, aki üldöz, küzd, harcol, retteg, saját tükrének világában teszi azt...

Szlanicsán Rózsa

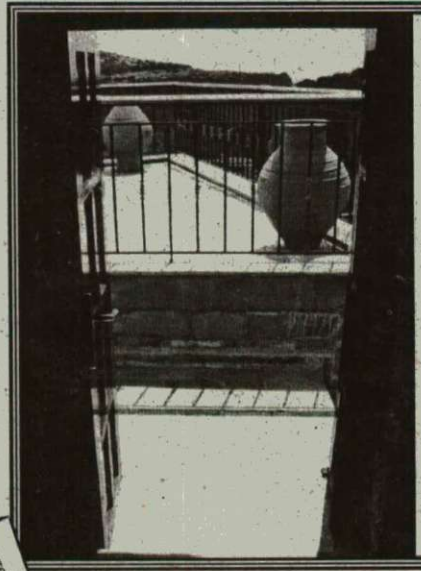

A váza sóhaja

Testem jéghideg,
Fehér porcelán,
Bennem sorvad el
haldokló virág.

Mit ér önnön szépségem,
Ha nem ad mást csak halált,
Egy koporsó a lényem,
És értelmet nem talál.

Barna

–

Szilánkokra törött üveg
Darabjai szaladnak
Szerte-széjjel.
Zuhanás, csörömpölés
Egy perc
Csak eddig szép.
Homály és füst
Kerget
Egy sikoly szakítja szét
A csendet.
Azután megváltozik
Minden, már nem a régi
Az élet.

Veri

tu.webradio.hu

Zsuká Morovna (1953-1987)

Egy karrier története

„Frantyisek te nem vagy szent, galád vagy, egy önszeret nem kell neked csak magad Morovna szólt igazat."

Pod-Davydze városa, 1973. nyara. A Csillag Vére kávézó teraszán egy Frantyisek nevű férfi szólítja meg Zsuka Morovnát, aki épp a verseit viszi Popacsek asszonyhoz (R. Czw. Popacsek, a *Dobzse Utro Návoje – DUN* – című lap műkritikusa). A férfi a *Zeksuhalleben Zejt* fotósa, s meggyőzi Zsukát, hogy kiválóan népszerűsítheti műveit aktfotókkal. Hogyan, hogy nem, a lány másnap már egy fotózáson találja magát, s hamarosan ízig-vérig viszony szövődik kettejük között. Ekkor a lány a Venus Popija sztárnevet viseli, s valóban népszerű lesz bizonyos körökben. Frantyisek vezetéknevére a prwodzyk-i ügyészség egy poros aktájában találtam, de lényegtelen, mint ahogy ő is piti alak: cicázik a többi modellel is, Margo Kupirovával és Lakatos Dzseniferrel. Utóbbi hölgytől gyermeke lesz, aki anyja nevét kapja, mert Franytisek nem vállalja az apaságot. A kis Lakatos Pokáhontász később Zsuka gyámsága alá kerül.

Egy alkalommal fess lila selyeminges férfi lép a műterembe. „Koton Kron Totusfallos, a híres modell!" – kiált fel Zsuká, hogy kávéja kis flitteres pink sztreccs topjára fröccsen. A férfi mosolyogva lép hozzá: „A nevem Hiorhio Eszkábulinyá, Popacsek asszony küldött." Majd perceken belül elviharzanak a *DUN* székháza felé a szerkesztőségi Zaporozseccel. A bohém költőnő ráébredt, hogy a karrierje könnyen félresiklik, ha nem jó helyen jár az esze. De jelentős szerelmi ciklus maradt ránk e korszakából, olyan művekkel, mint például a „Koura Kárává Franty Odura Margotta": Margóval csal a csalfa Frantyi.

Különös úr várta Morovna kisasszonyt: Kidel Fastro, a kubai nagykövet kérte fel a tradicionális kubai úszóverseny, a „WHO GETS FASTER FROM CUBA TO THE USA?" díszvendégnek.

A folytatásban többek közt Zsuká fejébe száll a költői siker...

Szlanicsán Rózsa

Az a bizonyos értetlenség, ami nem fáj

Sikíts csak, sikíts, az szabadságot ad. Ordíts csak az utca közepén, jajgatva tépd a hajad, használj hangzatos frázisokat, üvöltözz a dolguk után sietők arcába.

Ha megkérdeznek intelligensen elválasztott hajú lányok mikrofonnal, miután kifáradt a torkod, használj olyan jelzőket, hogy "kutyakötelessége", meg hogy "predesztinált szabadságeszme", és bólogass hozzá határozottan.

Állj ki minden hülyeség mellett, alkalmazd azt a bizonyos újságíró körökben divatos szokást, hogy szőke és talán nem túl művelt lányokat kirohögsz nagy pofával, aztán kioktatod. Magyarázd meg mindenkinek, hogy neked igazad van. Legyél jópofa, és bár szinte semmihez sem értesz, hirdesd a szakma tisztaságát és objektivitását mindenhol.

Aztán majd egyszer megbíznak. Fontos leszel, és fontos a feladat, amit véghez kell vinned. Véleményt formálsz majd, alkotsz, büszkén javítasz apró helyesírási hibákat, és megelégedetten dőlsz hátra a székben. Jó vagyok, apám, szakad föl belőled a talán még nem eléggé hatalmas öntudat, és kapod a telefont, hogy felhívsz valakit. Aztán mégsem, csak várod az eredményt.

Az újságos előtt a sor végén toporogsz, morgolódsz a rohadt eső miatt, és közben nem bírod titkolni a kezed remegését, és az izgalmat. Kéred, fizetsz, lépsz két hatalmasat, és lapozol. Lapozol, lapozol, és lapozol, de sehol semmi.

Barátom, ez azért van, mert az írott sajtó műfaji jellegzetességei elhatárolhatóak egymástól, ugyanúgy, mint az arcok és a lágyék, vagy az ostobaság, és a tiszta ész logikája. Ha ezt tudnád, nem történt volna meg, hogy a szabad vélemény szent testén sikerült megtalálni azt, ami fáj, ha nyomják kicsit. Ez a publi ciszta, és bár én értetlenül állok eme jelenség előtt, majd nem nyomkodom. Akkor nem fáj majd.

BlúzMen
bluesman@fbi.hu

tu.webradio.hu

Interjú fahéjillatban

Kovács Krisztián, 22 éves, a JGYTFK I. éves rajz-művszerves hallgatója, csillagjegye oroszlán, imádja a fokhagymás húst, meg a húst, a zenét, a tuti rajzfilmeket, és a stoppos körutakat...

Jókedvű vagy meg vidám! Ha épp nem fotózol, mit csinálsz mostanában?

Tegnap pl. egy házibuliban voltam, vásárhelyi arcokkal, black metal-t hallgattunk, Krisztián meg beleépítette a misztikus hangzásba a népzenei motívumokat...

Vásárhely?

Ott születtem. Ott fejlesztettem ki a szociális környezetemet. Az életem hálója itt központosult.

Most volt a Tű-napon a fotókiállításod megnyitója. Bizonyos értelemben szűz voltál. Ez volt az első. Hogy érzed most magad?

Történt egy jelentős dolog. Büszke vagyok rá. De igazi sikerélményem akkor volt, amikor a képek megszülettek.

Ha az élet gátfutás, most átugrottál egy gátat – mire számítottál?

Nem foglalkoztatott, hogy mi történik, eddig a képek „négy fal között voltak", szóval csak nekem volt érték, most pedig sok pozitív visszajelzést kaptam és több lehetőség áll előttem. Szóval kösz szépen, jól érzem magam!

Kérsz egy kis fahéjas sütit? Legalább szagold meg az illatát!

A fahéjat szeretem, ennek a sütinek például jó a formája, meg persze az íze és az illata. (Mindjárt elérkezünk Freud-hoz.)

Mit szeretsz a formákban?

Ha rátalálok egy olyan hullámra, felületre bennük, ami biztos hogy kapcsolódik valamihez... csak nem biztos hogy el tudja mondani az ember. Minden formának van rendje.

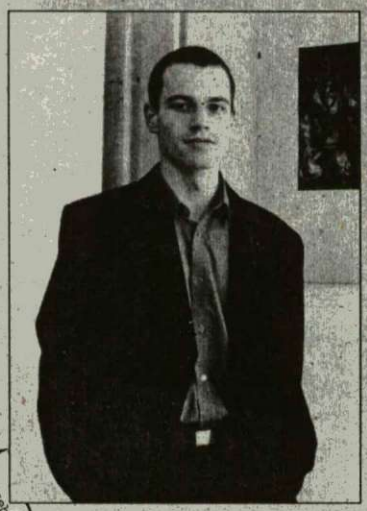

A rend a kulcsszó?

Ha igénylik, akkor igen. Én például nagyon is igénylem. Nem akarok szétcsúszni a hétköznapokban.

Pedig jársz bulizni, szórakozni és néha nagyon őrülteket beszélsz!

Akkor tudod elengedni magad, ha a körülötted lévő problémák megoldódtak. Akkor tudsz nagy levegőt venni. Akkor esik igazán jól a sör, a zsíros kenyér egy karosszékben.

Hobby nálad, vagy valami más, hogy fotózol, de közben játszol is a képekkel és mindenkit (magadat is) fantáziálásra bíztatsz velük?

Mindenképpen felér egy önmegvalósítással. Szenvedély.

Hogy valósulsz meg? Hogy leszel több?

Fejlesztem a látásomat. Figyelem az embereket, a tájat, a felhőket. És ha figyelem, jobban megértem.

Tulajdonképpen miért pont a fotó az eszközöd?

Igen, eszköz. Ami, ha van rá lehetőség, világokat fogalmaz meg. Az élet kis sajátosságait. A fotón fénytörés történik. A kiállítási képsorozat más, itt csak a festékek játékai játszanak szerepet. Kísérletből kezdtem így csinálni a képet. Már printeres munkám során (gépi színes fotóelőhívás) foglalkoztam vele. Aztán láttam egy befutott művész hasonló műveit (direkt fénybeszűrés és karcolás) – ez biztatott. Egy éve történt, de már négy éve fotózok. Egy fotóriporteri iskolát is elvégeztem.

Mennyire függ a laborosoktól, hogy milyen lesz a kép?

Szerencsére nagyon jóban vagyunk, és nem manipulálják. Már megvan a fejemben nagyjából, hogy milyen lesz, de nekem is meglepetés persze amikor kézbe veszem.

Hogyan írnád le a folyamatot onnan, hogy van a kép, mint „elképzelt lehetőség", addig hogy másoknak megmutatod?

A képzelet lehet objektív, mint például a *Sejt* című képnél, és van, ami szubjektív: a néző használja a képi világát, ahogy neki tetszik. Beletartoznak ebbe azok a motívumok, szimbólumok, amik bizonyítottan léteznek a tudatalattiban.

És közben a fejedben és a néző fejében mi történik?

Rengeteg arcot rajzolok, így rengeteg arcot ismerek fel ezekben a képekben – amit az ember lát a formákban, az mind az életével, személyiségével kapcsolatos. Ugyanaz van a nézővel, mint velem, én is néző vagyok. Ugyanazt hallom, mint bárki más: a kép beszél önmagáért. Mert ne felejtsük el, hogy az anyag uralja a képet. A motívumok, az anyagszerkezet.

Említetted, hogy most új lehetőségeid vannak a láthatáron.

Igen, legközelebb a Terasz-esten (március 6., ex-Garázs) mutatkozom be, aztán remélem, ahol csak lehet!

Mit jelent az alkotónak, ha kiállít?

A kép jobban megmutatkozik paszpartuzva a falon, mint kicsiben a kezedben. Jobb moziban nézni egy filmet, mint otthon a kis tévében. Kiállítani jó dolog, és újra és újra át kell élni!

Szlanicsán Rózsa

tu.webradio.hu

jönjönjönjönjönjönjönjönjönjönjönjönjö

Juhász Gyula Napok 2002

április 16-18

Ott a helyed!

jönjönjönjönjönjönjönjönjönjönjönjönjö

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

A JGYTFK hallgatói részére általános orvosi (háziorvosi), valamint szakorvosi ellátást biztosítunk.

Szakellátásaink: Fül-orr-gégészet, ortopédia, szemészet, urológia, nőgyógyászat, bőrgyógyászat, psychiátria, neurológia, üzemorvosi (foglalkozás-egészségügyi) szakrendelések.
Fogászati szakellátás egyéni térítés alapján

Kiegészítő vizsgálatok:
Labor, EKG.

A vidéki hallgatók részére tanulmányi idejükre háziorvosi ellátás lehetősége is.

Cím: Szeged, Korda u. 18. (a Kálvária tér sarkánál)
Tel./fax: (62) 444-493
Általános orvosi
és háziorvosi rendelés:
H-P 8-11, 15-17
Kérjük személyesen vagy telefonon bejelentkezésüket!

G&Cs

Fénymásolószalon

Ismét várja ügyfeleit!

egyoldalas A/4-es **5 Ft**-ért,

kétoldalas **10 Ft.**

egyoldalas A/3-as **10 Ft**-ért,
kétoldalas **16 Ft.**

- Spirálozás.
- Szakdolgozatok nyomtatása:

30 Ft/oldal.

Nyitvatartás: Hétfő – péntek: 9-18
Szeged, Oskola u. 10.,
(Az Alabárdossal szemben)

6720 Szeged, Klauzál tér 7.
(Wagner-udvar)
Tel.: (62) 452-326
Fax: (62) 426-187
E-mail:
cwt.szeged@cwtsz.wslmail.com
Nyitva tartás:
H-P: 9-18 Szo: 9-12

Carlson Wagonlit Travel

Repülőjegy-ajánlat diákoknak!

Amsterdam	55.400.-Ft
Athén	56.000.-Ft
Barcelona	60.500.-Ft
Bangkok	158.000.-Ft
Boston	110.000.-Ft
Brüsszel	55.400.-Ft
Frankfurt	44.000.-Ft
Istanbul	45.000.-Ft
Kairó	66.000.-Ft
London	60.500.-Ft
Los Angeles	103.000.-Ft
Melbourne	199.000.-Ft
München	55.400.-Ft
New York	85.400.-Ft
Párizs	60.500.-Ft
Sydney	199.000.-Ft
Thessaloniki	56.000.-Ft
Toronto	108.800.-Ft

A repülőjegy-árak meghatározott feltételekkel érvényesek. Nem tartalmazzák a felmerülő repülőtéri illetéket.
Utasbiztosítás, vízumügyintézés.

Nemzetközi diák- és tanárkártyák (ISIC, ITIC).

studentnet
www.studentnet.hu

„Változzam egérré, ha valaha is könyvet rendelek az Interneten"

tankönyv, mindig **10%**-os kedvezménnyel

Egér szeptemberben még lelkes egyetemista volt. Felfelé ívelő pályafutását egy meggondolatlan fogadalom törte ketté.

www.studentnet.hu